

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine”
Apare la 1 și 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

- A. C. Cuza : „Democrația” și stăpânirea orașelor
I. C. Cătuneanu : Clientela politică
Un Apel și un Avertisment al Legiunii „Arhan-
ghelul Mihail”
S. Brândușa : Singurul mod pentru rezolvirea pro-
blemei „antisemite” în România
I. Bârlea : Peirea Maramureșului
I. C. Cătuneanu : Pentru Domnii Miniștri de In-
terne și Justiție
Mari adunări ale L. A. N. C. în jud. Câmpulung
Cooperator : Fariseii din Templul Cooperației
Șt. Peneș : M. S. Regelui Carol II
I. V. Emilian : Cum își fac propaganda național
socialiștii Germani
G. Togan : Jaful dela Banca evreiască din Medias
Cooperator din Ardeal : Pe drumul peirii Coope-
rației Ardelene
Correspondență din jud. Năsăud
A. S. Angelescu : Rusia un exemplu—Basarabia
un semnal
Suflet de Român : Hingherii Demnității Naționale
N. Popa : „Semne rele” și fariseii
Din Nănești
Infrățirea Românească : Un nume uitat în negura
vremii — Maiorul Vasile Popa
Correspondență din Suceava
T. Ionescu : Femeia Română

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul țării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil : Dr. Lazar Isaicu.

INFRĂȚIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naționale Creștine“

„Democrația“ și stăpânirea orașelor

Cuvântare rostită de d. Prof. A. C. Cuza, în ședința adunării deputaților de la 24 Iunie 1930

D. V. Toncescu, vicepreședinte: D-l deputat Cuza are cuvântul.

D. A. C. Cuza, D-le președinte, par'că erau înscrisi alți d-ni deputați înaintea mea.

D. V. Toncescu, vicepreședinte: Era d-l Dr. Pistiner, însă d-sa a renunțat de a mai lua cuvântul la discuțiunea generală.

D. A. C. Cuza, D-l Pistiner, reprezentând o anumită minoritate, ar fi foarte interesant să aud ce spune.

D. Iacób Pistiner, D-v. sunteți o mai mare minoritate (ilaritate).

D. A. C. Cuza, D-le președinte, d-lor deputați, nu mă aduce la această tribună desigur nici calitatea raportorului acestui proiect într'un singur articol, întru cât eu d-l raportor al acestui proiect, d. D. Ionescu-Botoșani, eu am socotelile mele speciale dela legea spiritului, și să știi d-ta d-le raportor, că eu socotelile mele nu le uit. Și nici, domnilor, legăturile mele cu onoratul guvern nu m'au adus la tribună, întrucât se știe că eu nu aparțin majorității care este, se înțelege, de părerea guvernului în această materie.

Mă deosebesc profund de d-voastră asupra acestui proiect de lege din punct de vedere principal; principiu pe care desigur că guvernul actual, ca și guvernul viitor al oricărui partid, ca și guvernul trecut, nu-l împărtășește.

Dar care este principiu? Se vorbește neconținut, se invoacă neconținut principiile „democrației“, care sunt astăzi la ordinea zilei în această Cameră; și oricum, în timpurile noastre se vorbește neconținut de democrație.

D. Hegedüs Nandor: Aceasta este baza activității guvernului.

D. A. C. Cuza: Eu îmi permit să vă spun că, așa precum o concepți d-v., democrația este un moft; și că numai așa cum o concepem noi din punctul nostru de vedere, de-

democrația este o realitate; și am să vă chem la respectarea acestei realități.

Domnilor, ce însemnează democrație?

Democrația, în primul rând, este cărmuirea nației de către ea însăși.

Cum se cărmuește națiunea aceasta de către ea însăși? Se cărmuește prin majorități.

Primul drept al democrației este fără îndoială, majoritatea.

Mergem mai departe. Majoritatea...

O voce de pe băncile partidului social-democrat: Este autocrată.

D. A. C. Cuza: Autocrată, desigur. Ce înseamnă autocrată? Înseamnă că majoritatea are dreptul și este ținută să apere interesele ei; iată principiul dela care purcedem.

D. Hegedüs Nandor: Și care să sugrume existența altora.

D. A. C. Cuza: O sugrumă numai când trece de limitele bunei cuviinți.

Al doilea principiu pe care se bazează democrația este munca și când zic: munca, înțeleg munca productivă. Majoritatea care produce, care reprezintă munca productivă dintr'o țară, aceea are dreptul să guverneze, să se guverneze pe sine, pentrucă guvernează munca ei și să guverneze și pe alții. Dar, cu atât mai mult, această majoritate muncitoare are dreptul să cărmuiască elementele nemuncitoare, elementele parazitare. Și, atunci, domnilor, vedeți dv., că am dobândit două principii esențiale în materie de democrație: majoritatea și munca. Dar mai este încă un principiu, care domină această materie și care este esențial. Principiul al treilea, este apărarea țării. Domnilor, majoritatea, ea singură este capabilă să apere țara, să apere pământul ei cu tot ceea ce se află pe pământul acesta, să

apere pământul, cu toate jivinele, cari trăiesc pe pământul acesta.

Prin urmare: majoritate, muncă productivă, apărarea țării, acestea sunt principiile, cari constituie democrația.

Să traducem acum această expunere teoretică din limbajul abstract în limbajul vulgar, și să zicem: majoritatea acestei țări este poporul românesc; el este o majoritate muncitoare, care face toată munca productivă a acestei țări și această majoritate productivă mai are încă și calitatea că este singura putere apărătoare a acestei țări; cu toate jivinele, cari trăiesc pe pământul ei. Ați vorbit de impozite? Cum adică, dv. aveți pretențiunea să trăiți pe pământul acestei țări, și ca puterea de apărare a acestei națiuni să vă stea la dispoziția dv. și dv. nici măcar să nu plătiți impozitele convenite pentru apărarea avutului dv.? Dar se poate așa ceva?

D. Hegedüs Nandor: N'am spus aceasta.

D. A. C. Cuza: Prin urmare să revenim. Democrația înseamnă majoritatea, democrația înseamnă muncă, democrația înseamnă apărarea țării.

Noi, națiunea română, suntem majoritatea producătoare în această țară; noi națiunea română, suntem majoritatea apărătoare a acestei țări. Că, dacă nu am fi noi, majoritatea românească, acei țărani, pe cari dv. îi jefuiți și îi exploatați în toate felurile, toată ființa dv. nu ar avea nici o posibilitate să existe pe pământul acestei țări, pentrucă ar năvăli, cine știe ce alte națiuni și cine știe ce indivizi, ce bolșevici și cine știe ce alți jidani, sub o formă, oarecare, și ar tulbura existența dv. pe pământul acesta.

D. Iosif Fischer: Domnule ministru Vaida, tot eu provoc pe domnul Cuza?

D. C. Angelescu, subsecretar de stat la ministerul de interne: Domnul președinte al Camerei conduce dezbaterile. (Protestări pe băncile partidului social-democrat).

D. A. C. Cuza: Nu mă întrerupeți, pentru că tocmai D-voastră sunteți în situația de minoritate parazitată; nu uitați aceasta.

Prin urmare, dacă este vorba de democrație, despre care vorbiți dv. totdeauna eu vă ziv: democrația despre care dv. vorbiți, este un moft, iar democrația despre care vorbesc eu este o realitate. De aceea vă voi chema la respectarea acestei realități, ori de câte ori va fi vorba de democrație, în această onorată Cameră, cât timp mă voi găsi aici.

Odată acestea fiind stabilite, facem un pas mai departe, și zicem: dacă este o majoritate, dacă aceasta este o majoritate muncitoare, dacă majoritatea muncitoare este și majoritatea apărătoarea a țării, fără de care dv. nu ați putea exista pe pământul acesta, această majoritate, incontestabil, ea are dreptul de suveranitate asupra acestei țări. Contestați aceasta? Puteți dv. să-mi contestați mie majoritate, majoritatea muncitoare, majoritatea productivă, majoritatea apărătoare de țară, dreptul meu de suveranitate? Evident că nu.

D-1 Emil D. Fagură: Atunci, ar trebui ca Dv. să aveți majoritatea aici.

D. A. C. Cuza: D-ta ești o minoritate judănească parazitată și nu stau de vorbă cu d-ta, nu-ți permit să mă întrerupi. (Sgomot).

D. V. Toncescu, vice-președinte: Vă rog nu mai întrerupeți.

D. A. C. Cuza: Stai acolo unde ești că ești bine până acum, pentru că mâine nu putem ști ce va fi. Atâta-ți spun: fii cuviincios că nu știi ce va fi mâine de capul dumitale.

D-1 Emil D. Fagure: Când vii la putere? Că te aștept de 40 de ani!

D-1 A. C. Cuza: Ocupă-te de afacerile dumitale, și lasă-ne pe noi să ne ocupăm de afacerile noastre românești.

D-1 Emil D. Fagure: Cu seriozitatea cu care te ocupi dumneata.

D-1 A. C. Cuza: Prin urmare, dacă este incontestabil că națiunea românească este majoritatea, majoritatea muncitoare și majoritatea apărătoare a acestei țări, este incontestabil că națiunea românească are ea singură dreptul de suveranitate asupra acestui pământ.

Și domnilor, ea are dreptul de suveranitate asupra pământului întreg, chiar dacă s'au putut strecura unele minorități în unele unghere. Dacă acele minorități sunt leale, le vom respecta, dacă nu sunt leale, le vom reprima. Așa este, și noi nu eșim din regula aceasta.

Prin urmare, dacă noi suntem cei care suntem, noi avem dreptul de suveranitate asupra țării acestia.

Voci de pe băncile majorității: Care noi? D-voastră nu vorbiți în numele majorității.

D-1 A. C. Cuza: Noi, națiunea românească. Iar eu vorbesc în numele Ligii Apărării Naționale Creștine, care va fi majoritatea parlamentară de mâine... (întreruperi). Da, da, va fi! Fiți liniștiți, eu nu vorbesc în numele majorității d-v. de azi.

Și acum, domnilor, venim la administrația orașelor, în legătură cu modificarea articolului care ni se prezintă.

Domnilor, orașele sunt centre de cultură ale unei națiuni, în orașe se concentrează clasa conducătoare. Cui aparțin orașele, acelaia aparține conducerea culturală economică și politică a unei națiuni...

O voce de pe băncile opoziției: Sunt mai multe națiuni în România.

D. A. C. Cuza: Dacă e așa; dacă națiunea românească este suverană pe baza majorității, suverană pe baza muncii productive, suverană pe baza apărării țării, atunci este incontestabil, și nimeni nu poate contesta — din această onorată majoritate — că administrația orașelor României aparține națiunii românești, cu drept absolut și că nimeni nu are drept să stăpânească orașele, dar mai cu deosebire nu are drept să cârmuiască orașele, decât reprezentanții națiunii românești.

O voce de pe băncile opoziției: Cum asta?

(Urmează.)

Clientela politică

Când istoricul de mâine va studia imparțial politica internă, din primul deceniu al României întregite, încheiat prin sfârșitul guvernării Maniu-Mihalache, își va rezuma, cercetarea prin cuvintele: rezultat *sub mediocru*.

De ce *sub mediocru*, după așa strălucită isbândă în politica externă?

De ce *sub mediocru*, când România și-a dublat teritoriul; când nu a suferit febra bolșevismului post-belic, cum au pățimit Germania și Ungaria, Bavaria și Italia; când prin înțeleapta măsură preventivă a împroprietării, populația rurală, ast-fel liniștită, a muncit și a produs considerabil în acești din urmă zece ani?

De ce *sub mediocru*, când în astfel de împrejurări, cu o țărâtime cuminte și harnică, trebuia să pășim din isbândă în isbândă pe treptele consolidării puterilor neamului întregit?

S'a spus că România mare nu a avut norocul oamenilor mari, cum a avut România mică. Afirmatia nu-i total lipsită de adevăr; dar nu trebuie uitat, că bărbații cari au jucat un rol istoric la pregătirea și înfăptuirea unității naționale, nu au dispărut cu toții la pragul României mari. Umii mai trăiesc și dintre aceștia cei mai mulți

au fost activi în viața publică a ultimului deceniu. Totuși pare că o putere misterioasă le-a întunecat prevederea, le-a paralizat energia, făcându-i incapabili să guverneze cu spor țara mărită.

Care să fie cauza neputinței de a așeza viguros și statornic România actuală pe calea unei sănătoase propășiri?

Fără a pierde din vedere nici greutățile lăsate de războiu și ocupația germană ori de revoluție în Basarabia, nici rănile adânci ale tratatului vitreg din toate provinciile alipite, opinia publică simte că adevărata cauză *EFICIENTĂ*, constă într'un vițiu organic al partidelor care ne-au guvernat. Infipt adânc și întinzându-se ca un cancer în țesăturile structurii de partid, el paralizază funcțiunea normală a vieții de stat. Acest vițiu se cheamă *clientela politică*, față de care conducerea partidului și-a luat din opoziție angajamente, a căror inexorabilă executare înseamnă sacrificarea intereselor obștești. Nu există o forță mai tiranică, stabilind legături oculte de reciprocitate vinovate, impunând plată și răsplată.

Această clientelă, care în timpul opoziției a asudat, amăgind și mințind masele populare, care a suferit în sărăcie și s'a înjosit pe

toate treptele slugărniceii, își cere, ajungând partidul la putere, toate drepturile isvorite din angajamentele trecutului. Le cere imperios și năvalnic. Biata conducere trebuie să cedeze.

Numai ast-fel se menține devotamentul partizanilor; numai ast-fel se obține disciplina de partid. Cum viața partidului se asigură prin devotamentul aderenților, a rezista poftei lor, care crește mâncând, înseamnă a încerca o sinucidere de partid, ceia ce nu poate concepe „șeful”, cum nu înțelege muritorul de rând a atenta la propria-i existență. Spre a evita asemenea desnodământ fatal, partidele se tirăsc mai departe în viața publică, roase de cancerul clientelii lor. „Șeful” apare în postura unui debitor prăpădit, hărțuit în fie-ce clipă de niște creditori îndrăzneți, lacomi și îndărătnici, amenințatori și gata de șantaj.

Obligațiile, consimțite în opoziție, trebuie executate fără zabavă și fără murmur, pentru-că au drept fundament incontestabil reciprocitatea inavuabile, complicități și incoretitudini, cari toate se resolvă prudent și discret în familia partidului, ajuns stăpân pe bugetul statului. Incepe căpătuirea din avutul public, săvârșită sub forme mai mult sau mai puțin mascate, la umbra legii sau în disprețul legii, așa cum vor dicta necesitățile, împrejurările, relațiunile multiple și complicate dintre client și patron. Această apucătură constituie primul comandament de conduită al partidului ajuns la putere: „*ai noștri*” *trebuesc cu ori-ce preț pri-copsiți.*

În acest scop se deschide larg visteria statului: se creiază instituții și funcțiuni nouă și absolut inutile, se înființează misi și comisii, se dublează numărul funcționarilor la posturile inamovibile, se comercializează avuțiile statului și comunelor, se calcă procedura se violează legea contabilității publice la licitații aducătoare de grase câștiguri, se inventează instituții autonome, toate deficitare, spre a li se înfunda consiliile de administrație cu partizani politici. Fie ei, certăți cu justiția, fie trădători ori spioni, pecetluiți ca atari din răsboiul de întregire a neamului, fie incapabili, fie trântori sau analfabeți: nimic nu oprește cărmuirea partidului ajuns la putere să-și căpătuiască rapid și îmbelșugat clientela politică, pe „*ai noștri*”. Tot belșugul ce potolește lăcomia

și rapacitatea clientelii, curge, bine înțeles, din banul public, adică din munca grea și strâmtăoarea crescândă a bietului contribuabil. Acesta este adevărul, pe care nici unul din partidele, cari au guvernat România întregită în primul ei deceniu, nu-l poate contesta, pentru-că fie-care din ele își are clientela politică de satisfăcut.

Cercetătorului imparțial al acestor timpuri de mizerie generală, i se oferă spectacolul revoltător al cumularzilor, înotând în toate bunățile traiului și sfidând cu grosolana obrăznicie a parvenitului mulțimea românească, suferindă sub greutatea birurilor și lipsită de

putința de a-și mai câștiga pâinea zilnică în criza actuală, cauzată în primul rând de risipitorii banului public.

Iată oglinda situației la sfârșitul guvernării Maniu-Mihalache, cari au împins la ultimele consecințe teoria *clientelii politice*, când au degradat Parlamentul la o turmă de aderenți fără glas, slugoi îmbogățiți și împodobiți cu zgarda demisiilor în alb.

Așa fiind, cine mai poate contesta, afară de ghiftuiții partidelor, că steaua partidelor apune în anul 1930?

I. C. CĂTUNEANU.

Pe zidurile Capitalei a fost afișat următorul apel, pe care-l reproducem :

Legiunea „Arhanghelul Mihail“

„GARDA DE FER“

Un Apel și un avertisment

ROMĂNI DIN CAPITALĂ,

ROMĂNI,

Marșul „Gărzii de Fer“ care trebuia să aibă loc în Basarabia a fost oprit. Inamicii unei Români sănătoase și puternice au triumfat. Jidănașii din Sărindar, dela „*Lupta*”, „*Adevărul*”, „*Dimineata*”, acești otrăvitori ai sufletului românesc, de o lună de zile *amenință*, de o lună de zile *insultă*, de o lună de zile ne *palmuesc* sufletele, aci la noi acasă.

Din căpușe înfipte în sânul acestei nații, s'au transformat în monopolizatorii înțelegerii intereselor superioare ale Patriei și cenzuratorii nepoțiți ai tuturor actelor de guvernământ.

La Turda au cerut guvernului să ne oprească demonstrația sub motiv că se aprinde Ardealul; *La Cahul*, că se începe revoluția în Basarabia; *La Galați*, că se vor naște măceluri și pogromuri.

Prețutindenii au rămas niște provocatori ordinari, Legiunea păstrând o ordine și disciplină desăvârșită

Astăzi ne îndreptăm spre Nistru pentruca *să întoarcem Basarabia cu fața spre București.*

Dar acestor mercenari ai comunismului, nu le convine aceasta.

Basarabia trebuie să rămână pradă bolșevismului și să privească către Moscova, pentruca ei să continue a teroriza cu provincia dintre Prut și Nistru întreaga politică a României.

Politicianismul venal și pervers, acest putregai care ne infectează viața, îi secundează din calcul meschin de interes electoral și dintr'un înjositor spirit de servilism, în opera lor de desmembrare a țării și instreinare a pământului nostru strămoșesc. Spirit și calcul care au dat România de 60 ani încoace pe mâna tuturor veneticiilor de peste hotare.

Priviți!... se mișcă astăzi mucenicii din Maramureș și Bucovina. Își plâng pe drumuri amarul de robire în care i-a aruncat ticăloșia tuturor conducătorilor de țară, nu pentrucă i-ar fi uitat, ci pentrucă i-au vândut.

Nu vi se pare cel puțin straniu că nu sa găsit un singur glas în această țară care să vină cu un cuvânt de mângăere pentru ei? Și nu vi se pare cel puțin o nerușinare a reduce toată chestiunea din Maramureș la „instigatorii” Neculai Totu și Dănilă? Ei sunt vinovații? Dar politicianismul care a înșelat în fiecare zi de 12 ani, nu este vinovat? Dar sutele de mii de venetici, Jidani, cari au venit peste capul lor ca lăcustele să le ia pământul rămas dela strămoși și să-i robască, aceștia nu sunt instigatori și provocatori? Dar domnii din Sărindar, cari necinstesc mândria noastră de stăpânitori în țara aceasta, aceștia nu sunt provocatori?

ROMĂNI,

Iată un exemplu tipic din care se poate vedea, adevărata cauză a „desordinelor“ din Bucovina și Maramureș.

„Universul“ din 17 Iulie 1930 publică următoarea statistică. *La Cernăuți*: copii în vârstă de școală curs primar: 12.277 din care români (băieți și fete) 3378, iar restul de 8825 streini. Ce dovadă de coplesire a elementului românesc din nordul țării mai doriți? Unde voiți să fugă din fața acestei năvale uriașe și ucigătoare sufletului neamului românesc? I-l bărfiți și i-l loviți și-l ofensați, că s'ar ridica pentru pâne și „situația economică proastă“, când în realitate el se înalță cutezător, să apere ființa românismului la granița de nord. Pentru ce nu s'a găsit nici un bărbat politic să-I spuie Majestății Sale adevărul:

MARIA TA,

Nenorocirii aceștia nu cer pâne. *Cer dreptate!* Cer eliberarea sufletului românesc care trage să moară înăbușit în Maramureș și Bucovina. Cer măsuri în contra sutelor de mii de jidani, ghiftuiți, rotunzi și albi ca viermii, care-i sfidează în fiecare zi în sărăcia lor, sub protecția tuturor autorităților românești.

Desigur, știu ei bine, domnilor ziaristi, că nu prin manifestări violente vor putea rezolva o asemenea problemă, dar, ajunși la limita de pe urmă a răbdării, ei vor să impună o *conducere românească României*; să forțeze legiferare românească: legi de protecție a elementului românesc în România.

DOMNILOR DIN SĂRINDAR,

Poate voiți ca prin insulte neincetate cu care răniți sufletele românești să mă vedeți într'o bună zi în fruntea sfinților răsculați din Maramureș? Să știți că în clipa aceea v'a sunat ceasul și v'a sunat și scândura!

În orice caz, dacă legile vi se par insuficiente, ca să vă poată domoli, eu vă declar că am destulă putere pentruca să vă pun la locul vostru și să vă fac să înțelegeți în ce țară trăiți.

Dacă nu vă liniștiți, voi chema în contra voastră, tot ce este viu în țara asta, hotărât să lupt prin toate armele pe care mi le va pune la dispoziție mintea.

ROMĂNI,

O *Românie-Nouă*, nu poate eși din culisele partidelor, după cum *România-Mare* n'a eșit din calculele politi-

cianilor, ei de pe câmpiile del a Mărășești și din fundul văilor bătute de grindina de oțel.

O *Românie-Nouă*, nu poate eși decât din luptă. Din jertfa fiilor săi.

Deaceea nu politicianului mă adresez astăzi. Ci Ție Soldat. *Înalță-te. Istoria te chiamă din nou! Așa cum ești Cu mâna ruptă. Cu piciorul frânt. Cu pieptul ciuruit. Lăsați-i pe neputincioși și pe imbecili să tremure.*

Voi dați lupta cu bărbăție.

În curând „Garda de Fer“ vă va chema la o mare întrunire în *București. Întru apărarea maramureșenilor.*

Copii lui Dragoș-Vodă și a *Bucovinienilor, fiii lui Ștefan cel Mare și Sfânt.*

Scriți pe steagurile voastre.

Străinii ne-au coplesit.

Presă ne otrăvește.

Politicianismul ne omoară.

Sunați din trâmbițe alarma.

Sunați din toate puterile.

În clipa când dușmanii ne coplesesc și politicianii ne vând, Români strigați cu înfrigurare ca pe potecile munților în ceasurile de furtună:

Patria! Patria! Patria!

CORNELIU ZELEA-CODREANU,
șeful Legiunii

Singurul mod pentru rezolvirea problemei „antisemite“ în România

O privire pe harta demografică ne arată, că din întreg poporul evreesc al globului, cca. 80 % se găsesc așezați în masse compacte în Polonia, Ucraina și dela răboiul mondial încoace în România — Ardeal, Bucovina, Moldova și Basarabia, — năpăstuind aceste provincii ale țării noastre, în timpul răboiului în urma crâncenelor lupte din Galiția, iar după răboiu în urma pogromurilor din Ucraina.

Povara acestui popor improductiv se resimte la noi acum în criza economică în care se zbate țara, mai pronunțat ca oricând, crescând și ea în raport cu creșterea mizeriei.

În țara noastră există prin urmare — oricât n'am dori-o — deschisă problema evreească, ce în alte țări — neexistând cauza care produce efectul, anume mișcările „antisemite“, — nici nu se poate concepe.

Rezolvirea acestei probleme devenită în România — cum vedem — acută, nu mai poate suferi întârziere, căci altfel peste câțiva ani ne vom pomeni și noi cu pogromuri.

Rezolvirea ei stă nu numai în interesul Românilor, al poporului autohton, ci tot atât de mult și în interesul Evreilor cetățeni formali ai acestei țări de dinainte de răboiu.

Prin esmiterea de comisari guvernali, anchete sterile, ridicarea agitatorilor creați ad hoc ca țapi ispășitori și prin inchiziția elementului românesc băștinăș, nu se va rezolvi nicicând această chestiune. Ea nu se va rezolvi câtă vreme cauza efectului nu se va delătura.

Or, dacă guvernele vor sta și pe

viitor cu mâinile încrucișate, privind din fotoliu, nepăsător, ocuparea țării, îndeosebi a orașelor noastre de către străini, în special Evreii, cari descălecă aci zilnic, fără a fi puși la întrebare o singură dată de vre-o persoană oficială, vom ajunge în mod firesc la surprize neplăcute înlăuntru și nedorite în afară de granițele țării.

Ca să înceteze în sfârșit această stare de lucruri dăunătoare intereselor țării, este dator guvernul, să introducă fără amânare un „*control general al populației*“, la orașe și sate de o potrivă, pe întreagă țară, riguros executat de către *Comisii de încredere* formate — în orașe, pe circumscripții, control îndreptat contra tuturor străinilor cari nelegal sau fraudulos au intrat și se țin în țară, cercetând aceste comisii toate cartierele din casă în casă, făcând inspecții și pe terenuri, cum a făcut câțiva ani mai înainte și Cehoslovacia; și apoi este guvernul în senzul dreptului public și cel internațional, cum și a tratatelor de pace, în drept, iar pentru noi, dator, ca după expirarea unui termen acordat pentru repatriere, să expulzeze pe toți nepoștii — fie Evrei, Unguri, Ruși, Bulgari invadați aci în timpul răboiului, cum — și de atunci încoace, timp de 16 ani, — care balast această țară. *Canaanul sărăcit*, nu-l mai poate suporta.

Astfel înlăturându-se cauza antișemitismului, se va așeza și acesta dela sine.

Am dori însă să vedem, care „*guvern de partid*“, sub obiectivitatea sofistică, „ce va zice străinătatea“, cu un ochiu ațintit spre voturile electorale evrești și mi-

Netrebnicia Guvernului Maniu

noritare în general — adică spre slănină, — ar avea curajul să-și împlinească această elementară, firească și patriotică datorie.

Dacă presa adevărat românească ar îmbrățișa această idee, ne vom găsi destui oameni încă pătrunși de binele țării, cari am fi gata să elaborăm un proiect de executare potrivit, legal, dar necruțător, iar înregimentați în *comisii mixte*, compuse din persoane oficiale și civile, să colaborăm de comun, cu toată abnegațiunea, cu tot sacrificiul de timp și muncă în mod cinstit și gratuit, pentru purificarea și descongestionarea populației de sub povara apăsătoare; în câteva luni ajungând astfel la o ușorare economică și financiară și prin aceasta la liniște între popoarele țării.

A sosit timpul, ca dela teorie și filosofărie sterilă să se treacă odată la un început *real*, care ar fi cel propus mai înainte, — sau poate altul și mai practic.

Cei cu puterea în mână — presa adevărat românească în general, apoi Liga Apărării Naționale Creștine, în frunte cu președintele ei dl. *Cuza*, cum și deputați și senatori cu dragoste de țară sunt chemați și datori ca prin Parlament și afară de Parlament să pretindă guvernului deschis și fără șovăire, la nevoe mergând chiar până la treptele Tronului, ca să se treacă după 16 ani de administrare subrodă, prin care toată drojdia din lume s'a strecurat între hotarele țării noastre. *la fapte*, la curățirea parazitilor — fie Evrei, Unguri, Ruși, Bulgari s. a. — invadați aici în timpul războiului și de atunci încoace, trăind pe spinarea, după truda Românilui producător.

Nu e vitejie, ci mai mult o rusine să bați cu legiunile de jandarmi, bieți Români, oropsiți, cum s'a mai bătut și învalizii de războiu, — totatunci înplântând însă adânc capul ca struțul în nisip, de groaza de a se uita drept în fața problemei „antisemite“ și a rezolvirii ei practice, fructuoase, așa cum o cer împrejurările speciale din țara noastră.

Guvernului șovăelnic, să-i impună cei cari au cuvântul, ca să pună în sfârșit, guvernul, mâna pe partea mai grea a chestiunii pe *„acțiunea de murificare“*, *căci în aceasta constă rezolvirea problemei antisemite, nu în a maltrata poporul românesc!*

S. BRÂNDUȘA,
Colonel inv. de răz.
— Cluj. —

Aceasta netrebnicie a omului care a amăgit pe aceia ce și-au pus încrederea în el, rezultă din următorul articol ce reproducem din *Gazeta Maramureșană*, Anul XI, No. 29 din 17 Iulie 1930, ce apare la Sighet sub conducerea preotului *Ion Bârlea*, care ca mulți alții a avut sufletul curat să creadă în cuvântul dulceag, captușit cu minciună și fățarnicie, al lui Iuliu Maniu.

Iată textul articolului:

„PIEIREA MARAMUREȘULUI.

Nu exagerez, când am pus titlul atât de tragic, ci confirm o stare de lucruri, cari perindându-se după o altă în timpul imperiului român, par'că ne dă dreptul, ca să strigăm lumii întregi: *e sortit Maramureșul să piară.*

Indată la preluare, își pierde teritorul său geografic. Doue părți din județ sunt descopciate, cari natural gravitau spre Sighet. Imediat s'a resimțit o apăsare grea peste pulsația vieții, care nu va dispărea poate, niciodată. Am rămas fără cale ferată, izolați ermetic. Singura eșire spre Ardeal, șoseaua ce duce peste vârful muntelui Cutăi.

Au urmat apoi formarea diferitelor guverne, cari toate promiteau o deosebită grijă pentru Maramureș, care a fost nedrept fărimitat și peste toate este ținutul cel mai sărac și nenorocit. Toate au rămas minci-noase. Nimic nu ne-au făcut. Mizeria în loc să dispară ni s'a adăugat pe zi ce urma. O singură putere politică ni-a rămas, care promitea sanarea stării economice și ridicarea Maramureșului pe toate căile posibile și aceasta putere reședea în marea personalitate a domnului Maniu, care pe timpul opoziției, secondat de stâlpii politici ai Maramureșului în frunte cu fostul deputat și actualul prefect Dr. Gavrilă Iuga promitea că va reinvia Maramureșul la o adevărată viață pe toate terenurile.

Cu sirele prezente nu vreau să fac politică, nu critizez pătimas, cum știu oamenii orbiți de patima politică să facă, ci sunt glasul Maramureșului, care judecând, după semnele ce se perindă, își vede săpată groapa pieirii și strigă încodată înainte ce îi s'ar înăbuși glasul.

Nu voiu număra pe rând toate desluziile ce au urmat, voiu aminti numai cele principale, cari ne-au deschis o rană sângerândă, care nesfârșește. Acestea sunt: chestiunea composesoratelor, reforma agrară, des-

ființarea regiunii silvice și sediul episcopiei greco-catolice.

Averea composesoratelor, care se irosește pe zi ce merge, a fost obiectul predilect, cu care s'a ocupat în repețite rânduri în parlament actualul primministru, promițând, că va deslega această problemă pentru salvarea Maramureșului.

Reforma agrară atât de păcătoș aplicată în Maramureș, încât se revoltă simțul adevărat omeneș și românesc, continuă să sfideze și pe mai departe dreptatea socială.

Pe lângă acestea Maramureșul a primit recent lovituri, cari îl nenorocesc îl zdrobesc de dreptul, încât rămâne tâmpit, și aturit. Nu știe ce să mai gândească. S'au conjurat să extirpeze Maramureșul?

Prima lovitură e desființarea regiunii silvice. Zădarnice au fost protestele, memoriile, strigătele desperate în casa țării! S'a dat ordin, să se ia jos tabla de pe palatul regiunii silvice. Voi maramureșeni, dacă veți avea treburi silvice, alergați la Cluj, că e cale numai de un pas.

Altă lovitură care ne-a perforat inima e: hotărârea dlui Maniu de a așeza sediul episcopiei greco-catolice la Baia-Mare.

Cuvântul său s'a rostit în fața comitetului care a fost primit în audiență în zilele trecute. Zădarnice au fost toate protestele și argumentele. Li s'a răspuns: cele spirituale, poate așa pretind, însă cele temporale altcum dictează.

Hotărât n'avem noroc. Ni-e sortită pierirea. Inșă sperăm că Maramureșul va ști reacționa. Semnele deja se arată. Și, când vom fi socotiți desființați, atunci se va trezi tot moroșanul, și-și va cere dreptul său cu atâta putere, încât nu va exista putere omenească să nu-i împlinească pretenziunea lui dreaptă.

Și în mijlocul acestor nenorociri, ne gândim la cuvântul aceluia, care azi deține frânela guvernării în mână, care înaintea delegației Maramureșului a promis solemn, că în privința sediului episcopesc, va decide conform intereselor bisericești și după dorința corului episcopesc. Ori, corul episcopesc a decis, ca reședința episcopiei greco-catolice de nord să fie Sighetul, și chiar și nunciatura apostolică, reprezentanța Vaticanului, încă este de aceasta părere, cu toate acestea interesele temporale nu prevalat celor eterne și au apăsat cum-păna pentru Baia-Mare.

Pierzând încrederea în oameni ne rămâne în Cel de sus, care ne va ajuta.

Pr. ION BÂRLEA.

Pentru domnii Miniștri de Interne și Justiție.

Intrebăm pe Dnii Miniștri Vaida și Iunian, pentru care motiv legal s'au arestat preoții Andrei Berinde și Dumitrescu din Borșa? Oare parchetul de Sighet, dacă avea vre-o lămurire de obținut de la cele două fețe bisericești, nu putea face cercetarea lăsând pe cei doi slujitori ai Altarului liberi? Când au înaltă misiune sufletească legată de slujba lor și de un domiciliu fixat prin funcțiunea lor, pentru ce au fost arestați, contra ori-cărui principiu de procedură? Pentru-ce Domnule Iunian, care ai învățat dreptul? Nu pun aceasta juridică întrebare precisă Dlui Vaida, care a învățat medicina. Aceasta în ce privește procedura.

In ce privește vinovăția, ce le-o aruncați în spate, vă întreb: sînt oare vinovați cei doi preoți, unit și ortodox, că, de la casa unui Jidan pornind, a cuprins focul, prin bătaia vîntului, întreg satul jdovesc Borșa, din care nu a mai rămas românesc de cât numele și mizeria bietilor țărani autohtoni alungați de Jidani cotropitori și cămătari din vechile lor așezăminte părintești?

Unde le este vina? Că vor fi îndemnat când-va pe țărani români să nu bea horinca (rachiul) otrăvitoare din cărciumile Jidanilor, cari întind zilnic acest vițiu în populația Maramureșului? Asemenea îndemnuri ori cât ar fi prețioase, nu sînt suficiente Dlor Miniștri. Ar trebui ca Dv, printr'o politică de stat, să zădărniciți opera

de alcolizare și deci stirpire a populației noastre săvârșită metodic și diabloic de către Jidovi din Maramureș.

In consecință cerem ca imediat să fie liberați din închisoare preoții Dumitrescu și Andrei Berinde; iar

guvernul Maniu să ia măsuri drastice pentru combaterea alcoolismului și cămătăriei precum și pentru încetarea exploatării cumplite a muncii țaranului român, fapte incontestabile cari au adus mizeria generală provocată de Jidani, în cele trei hipostaze: de *cărciumar*, de *cămătar* și *exploatator de păduri*.

I. C. CĂTUNEANU

Mari adunări ale L. A. N. C. în jud. Câmpulung

GRANDIOASELE MANIFESTAȚII PENTRU M. S. REGELE CAROL AL II-LEA — IN ORAȘELE VAMA ȘI CÂMPULUNG MOLDOVENESC. — PESTE 10.000 PARTICIPANȚI. — MULȚIMEA INFEREAZĂ LIPSA DE PATRIOTIZM A AUTORITĂȚILOR IN FRUNTE CU PREFECTUL PĂCURARIU „CALIACRA“. — CUVĂNTĂRILE. — TELEGRAME DE OMAGIU ȘI MÔTIUNEA CĂTRE M. S. REGELE. — AUTORITĂȚILE PROVOCATOARELE DEZORDINELOR. — URALĂ ȘI TELEGRAME PENTRU D-NII: A. C. CUZA ȘI CORNELIU ZELEA CODREANU. — TELEGRAMA RĂSPUNS A M. S. REGELEI. — MINCIUNILE ZIARELOR JIDOVEȘTI ȘI JIDOVITE: „DIMINEAȚA“.... ETC... ETC...

Duminecă (S-ții Petru și Pavel) 29 Iunie a. c. a avut loc în Vama o mare adunare a L. A. N. C. cu delegați din întreg județul Câmpulung.

Dimineața, membrii-luptători în frunte cu distincții oaspeți-preoții: Andrei Berinde și Ioan Dumitrescu, studenții Const. G. Dănilă și Ioan Metea, sosiți cu o zi înainte dintr'o excursie făcută la Iași, au asistat la serviciul divin oficiat de părintele Văcăreanu. După terminarea serviciului, numitul preot a fost invitat de o delegație a Organizației să officieze un Te-Deum pentru M. S. Regele Carol II.

Sf. Sa însă a refuzat înlocuind acest Te-Deum cu cetirea a câtorva rânduri referitoare la Proclamarea M. S. publicate în M. O. al Județului.

Mulțimea, care aștepta în curtea bisericii, a fost indignată de acest procedeu care dovedește complet lipsa de patriotism a numitului preot.

Au vorbit în curtea bisericii vrednicii preoți: A. Berinde și Ioan Dumitrescu despre deosebita importanță a marelui eveniment al proclamării M. Sale. La terminarea acestor cuvântări pline de inflcărare patriotică, în clipele când clopotele Lăcașului Sfânt de închinare sunau îndelung, iar Arcașii-gorniști sunau Rugăciunea, Poporul emoționat și-a ri-

dicat ochii spre Cel Atot Puternic rostind cu evlavie într'un singur glas „Dumnezeu să ni-l ție“.

A mai vorbit stud. C. G. Dănilă despre „Biserica națională în slujba Neamului“. D-sa amintește în icoane fugare povestea tristă a înfiripării Neamului Românesc. D-l Gr. Berciu, învățător și secretarul Org. Jud., terminând cuvântările, zice că L. A. N. C. apărătoarea de Credință Rege și Neam înțelege să-și deschidă adunarea după amiază — în care se va vorbi și se va vedea ce-i de făcut cu toate necazurile și pászurile poporului, cu Rugăciuna către Dumnezeu și dragostea de Rege. Deaceia, după frumoasele cuvântări de mai înainte, urmează o manifestație de credință, supunere și dragoste pentru M. S. Regele Carol al II-lea.

Arcașii se înșiră în coloană. Iar la sunetul gorniștilor-arcași vămenți și câmpulungeni sosiți anume pentru manifestație, pornesc în pas de defilare având în frunte steagurile L. A. N. C. înfrățite cu ale Arcașilor. Urmează un imens convoiu de manifestați. Răsună muntii de uralele pentru Rege, Țară și Popor. In tot parcursul străzii principale din Centrul orașelului. Manifestanții în număr de câteva mii, sunt stăpâniți de cea mai

desăvârșită ordine și disciplină. Toată suflarea e îmbrăcată în haine de sărbătoare. Numai autoritățile n'au știut să-și facă datoria — arborând așa cum s'ar fi căzut — steaguri treiculore.

Au fost și chipuri cari nu s'au descoperit în fața simbolului scump al Tării... Aceștia sunt jădanii.

După amezii au urmat cuvântările ținute pe o vale largă lângă apa Moldovei. Dl. avocat *Lazăr Saghin*, președintele Org. jud. deschide adunarea salutând în primul rând pe distinși oaspeți preoți și studenți. D-sa arată scopul adunării. Poporul, zice D-sa, este stors de cea din urmă vlagă din cauza tuturor neajunsurilor, birurilor, dar mai ales din cauza cametei criminale practică în primul rând de jidani. Trebuie curmat acest rău fără de seamă care duce la sapă de lemn norodul.

Urmează apoi părintele *A. Berinde* care arată groaznica primejdie a puhoiului jidovesc, toate imoralitățile, sectele rătăcite iscodite de jidani, și chiamă la înfrățire pe toți Români și Creștinii în crunta luptă cu balaurul cu mii de capete.

Părintele I. Dumitrescu talmăcește învățăturile criminale ale Talmudului iidovesc. Sf. Sa arată crimele și tâlhăriile pe cari le comit zilnic acești vașabonzi în comerț, industrie și în politica judeizată a partidelor înge-nunchiate hidrei jădovești. Cheamă toti Români la luptă, căci Ceasul dezrobirii e aproape!

Stud. *Const. G. Danilă*, arată vitejia străbunilor noștri, vitejie care trebuie în aceste vremuri de grea încercare, să âinsufletească toti Români. Fetele noastre tinere, zice D-sa, sunt slugile jidanilor, cari după ce le necinstesc le alungă pe drumuri. Aceste fete bolnave întemeiază apoi la întoarcerea lor în satul lor, căsnicii nefericite. Jădanii, zice mai departe D-sa, sunt numai distrugători a tot ce este creștinesc. „Ati văzut o simgură fântână săpată de acești paraziți? Ei nu muncesc, ci trăesc pe spinarea muncitorilor creștini!”

Dl. învățător *Grigore Berciu*, arată obraznicia jidanilor a căror îndrăzneală a trecut de marginile răbdării. Toate partidele sunt în slujba jidanilor. Ele nu fac nimic pentru popor. Dovadă Parlamentul care a fost de curând închis, a ticluit și votat puzderie de legi, dar legea cametei și a Creditului agricol n'a votat-o, fiind că nu le convine jădanilor. Citește apoi următoarea Telegramă și Moțiune:

MAJESTĂȚII SALE REGELUI CAROL AL II-LEA BUCUREȘTI.

Liga Apărării Naționale Creștine a județului Câmpulung Moldovenesc care reprezintă masele populare depe aceste meleaguri, constatând cu profund regret lipsa dela datorie a autorităților din fruntea județului, a luat inițiativa și a convocat pentru Duminecă 29 Iunie 1930 o mare adunare în orașul Vama manifestând cu deosebită simpatie împreună cu Organizațiile arcașești pentru Majestatea Voastră care manifestație a fost prourmată Luni 30 Iunie în orașul Câmpulung.

Cu această ocazie Muntenii creștini Vă aduc cele mai profunde omagii de supunere și credință.

Președintele Ligei
Advocat *Lazăr Saghin*.

Această telegramă este primită cu vie și îndelungate aclamațiuni. Domnului A. C. CUZA, președintele Suprem a L. A. N. C.

IAȘI.

Români din județul Câmpulung Moldovenesc întruniți Duminecă 29 și Luni 30 Iunie în mari adunări în orașele Vama și Câmpulung urează marelui apostol al Neamului viață lungă și biruință imediată în lupta pentru România Românilor.

Președinte
Advocat *Lazar Saghin*

Căpitanului

CORNELIU ZELIA CODREANU
Căminul Cultural Creștin

IAȘI.

Din marile adunări ale Ligei ținute Duminecă la Vama, Luni la Câmpulung. Muntenii luptători Vă urează izbândă în atacul hotărâtor care este aproape.

Președinte
Advocat *Lazar Saghin*

Luptătorii cauzei naționale sunt îndelung aclamați...

Adunarea se termină după ce Sf. Sa Părintele *I. Dumitrescu* ia tuturor următorul

J U R Ă M Ă N T:

„Jurăm pe Sfânta Cruce că vom lupta înfrățiți în Organizația L. A. N. C. pentru biruința Neamului Românesc. Așa să ne ajute D-zeu!”

Părintele *A. Berinde* imploră binecuvântarea Celui Atot Puternic asupra luptătorilor. În aceste clipe de înaltare sufletească, glasul clopotelor se ridică puternic către Tatăl nostru din Ceruri.

Manifestația care a urmat, a decurs în cea mai perfectă ordine.

M O Ţ I U N E.

Populația românească și creștină

întrunită din întreg județul în mari adunări ținute Duminecă 29 Iunie a. c. în orașul Vama, iar Luni 30 Iunie a. c. în orașul Câmpulung Moldovenesc la chemarea Ligei A. N. C. spre a manifesta în primul rând pentru M. S. Regele Carol al II-lea, iar în al doilea rând pentru a se consătuși și a aduce la cunoștință atât M. Sale Regelui, cât și Președintelui Suprem a L. A. N. C. și Guvernului cauzele și suferințele prin care a fost împinsă spre groaznica primejdie a prăbușirii economice și financiare, inclusive distrugerea gospodăriilor din timpul războiului mondial, inundațiile catastrofale din ultimul timp, boalele vitelor provocate de pe urma războiului, stagnarea industriei silvice și mai ales cametele jădanești de nemaisuportat, care în cele mai multe cazuri au întrecut de 50% ajungând la 200% *propune de foarte urgentă salvare* următoarele măsuri:

I. Suspendarea imediată a tuturor execuțiilor silite până la votarea unei legi care să înlesnească achitarea datoriiilor și orânduirea și revizuirea cametelor.

II. Revizuirea dobânzilor pe cinci ani în urmă de când statul a făcut revalorizarea, adică a mărit valoarea banului și a scăzut prețul grânelor, pământului etc.

III. Darea în judecată a tuturor acelor ce au contravenit legea în vigoare în Bucovina, luând peste 12% dobândă.

IV. Să se dea un moratoriu pe mai mulți ani.

V. Să se înființeze de urgență Creditul agricol, ca după moratoriu să se poată achita datoriile cu procente mici.

VI. Să se interzică aducerea de lucrători în afară de județ la fabricile locale.

VII. Să se voteze de urgență o lege prin care să se oprească invazia puhoiului jidovesc de peste hotare.

Luni, 30 Iunie a. c. „Carul democratic” din Maramureș în care plecau preoții și studenții, a fost întovărășit în drum spre Câmpulung de fruntașii Org. L. A. N. C. și de arcașii vâmeni în frunte cu căpitanul lor *Gheorghe Ciocan*.

La hotarele Vamei, arcașii câmpulungeni au ținut să-și întâmpine oaspeții și pe frații lor arcași vâmeni. Astfel după salutul frățesc, a urmat plecarea. În partea de răsărit a orașului autoritățile au încercat din nou să împiedece intrarea în oraș, după ce au încercat fără succes să împiedece trecerea podului izis al Bucătarului care traversează apa Moldovei. La acest pod au fost postați 30 gar-

diști, cari s'au retras înaintea de a sosi Arcașii. La intrarea în oraș aștepta o mare de capete. Și cu cât se făcea înaintarea spre Centrul orașului, cu atât cortegiul manifestanților devenia tot mai mare. În continuare drumului spre partea de apus a orașului, numită „Săhla“ numărul manifestanților a trecut de 10.000. Ajunși în dreptul casei fruntașului Vasile Tâmpău, carul cu oaspeții s'a oprit pentru a face un popas de recreare în drumul lung spre Maramureș.

Mulțimea care se oprise și ea în dreptul acestei case, aflând de hotărârea luată de a se continua drumul, a stăruit de repetate ori pentru întoarcerea în oraș și ținerea unei adunări în piață.

În urma acestor stăruințe și a promisiunilor date că se va păstra cea mai desăvârșită ordine, dorința poporului a fost ascultată.

La locul destinat pentru adunare, Prefectul a încercat să zădărnicească adunarea, dar în urma stăruințelor și obligațiilor ce și-au luat conducătorii și poporul, a fost înduplecat.

Scurt după aceasta însă, a încercat din nou să împiedece adunarea.

Încercând de astădată în mod brutal, a fost scos pe sus din mijlocul mulțimei și înlăturat cu Poliție cu tot. Incidente mai grave nu s'au petrecut, dat fiindcă poporul nostru este bine disciplinat în spiritul organizației noastre. Autoritățile și îndeosebi prefectul Păcuraru a fost provocatorul dezordinii, pentru care fapt Măria Sa Poporul a știut să-i aplice binemeritata pedeapsă.

Drept urmare, ar trebui ca nu cei cari au înțeles să stăpânească masele să fie purtați pe la parchet, ba unii din ei chiar arestați la bunul plac al Prefectului răutăcios și provocator de dezordine care hotărât că în toată mișcarea D-sale este inspirat de Jădani.

Gazetele jădovești și Jădovite au dat alarma unor știri mincinoase, eăci în amândouă manifestările și adunările dela Vama și Câmpulung a fost cea mai desăvârșită ordine și liniște. A fost un singur incident, cel provocat de însuși prefectul județului.

Arcașii Vămeni și Câmpulungeni au dovedit prin ținuta lor, că sunt demni de toată admirația și lauda. Fițiucele jidovești și mai ales „Dimineața“ cu corespondentul ei un fost ofițer locotenent spre rușinea D-sale, nu merită decât disprețul tuturor bunilor Români. Din deosebita cinste de a fi fost ofițer în glorioasa noastră armată, acest biet scrib-corespondent

jădovit falsifică adevărul.

Dar vitejii arcași, cari au știut să-și apere Steagul treicolori atunci când mâna unui gardist a încercat să-l rupă, vor ști ei să-i pună la locul lor pe fiecare după faptele sale. Atunci, abia atunci se va face dreptate în Țara noastră!

No. 246.

Telegrama-răspuns a M. S. Regelui.

Fariseii din Templul Cooperației

În revista noastră No. 15 din 1 Iunie a. c., dl profesor universitar I. C. Cătuneanu, sub „O publicație de mult așteptată“, salută cu toată bucuria unui Român apariția noii reviste „Tribuna Cooperației Ardelene“ de sub conducerea dlui dr. Victor Jînga, conferențiar la Academia Comerciăală din Cluj, arătându-și speranța că noua revistă va putea contribui în viața noastră economico-națională la luminarea românismului asupra pericolului jidovesc prin isbânda cooperației practice.

Ca bun cunoscător al durerilor românești, dl profesor I. C. Cătuneanu indică pentru prezent noii reviste organizarea cooperației de producție și consum îndeosebi în partea nordică a Ardealului, unde omida jidovească amenință românismul în însuși structura lui națională.

S'a făcut noii reviste cea mai călduroasă primire și totodată i s'au dat indicațiuni din cele mai precise, făcând să se face proces de intențiuni în nici-un sens.

În No. 2. din Iunie a. c. al revistei „Tribuna Cooperației Ardelene“ dl Dr. V. Jînga sub „Un cuvânt bun și o complectare“ a reprodus articolul dlui profesor I. C. Cătuneanu și, recunoscând faptul că „Înfrățirea Românească“ a desbătut întotdeauna chestiunile privitoare la cooperația practică în spiritul românesc, caută să reproșeze revistei noastre faptul că cei din jurul ei milităm într'un anumit fel pentru apărarea intereselor românești, așezând pe dl profesor I. C. Cătuneanu printre exponenții de seamă „ai unei mișcări de vorbe“ și pretinzându-i nu „dorinți vagi“ ci „soluții precise“ și „fapte“.

Ce „lapsus“ de memorie, când în acelaș număr al noii reviste se vorbește atât de elogios de cooperativa „Bologana“ din Bologa, județul Cluj și ce necunoaștere a literaturii cooperatiste când în No. 13—14 din „Gazeta Cooperatorului“, revistă oficială a Oficiului Național al Cooperației Române, în art. „Din viața unei cooperative“ cu privire la înfăptuirile acesteiaș cooperative se scrie și de

D-lui avocat Lazăr Saghin
Liga Apărării Naționale Creștine
Câmpulung-Bucovina.
Palatul Regal. No. 75 data 5/VII ora 18.
Majestatea Sa Regele Vă mulțumește pentru bunele urări în numele Ligei Apărării Naționale Creștine a Județului.

Secretar particular al M. S. Regelui
C. Dumitrescu.

emblemă ei „crucea încârligată“ de pe frontispiciul bisericii zidită de cooperativa „Bologana“. Ideile noastre se rezumă numai la vorbe sau se și înfăptuiesc?

Dacă ingratitudea este recunoștința multora, unui conferențiar universitar i se cere mai mult bun simț și mai multă tărie de caracter în dezvoltarea unei idei și organizarea unei mișcări menită să contribuie la desrobirea națională economico-culturală a Românismului.

Faptul cum noi milităm pentru o idee românească desigur că nicidecum nu se va împăca cu „interesele unui ruinător partid demagogic“ printre ai cărui exponenți se numără și dl dr. Victor Jînga. În interesele sale de „partid cu indisolubile legături jidovești“ și de reclamă pentru viitoarele sale aspirațiuni, pentru dl dr. Victor Jînga indicațiunile noastre întotdeauna i se vor părea „dorinți vagi“, iar „soluții precise“ nu noi suntem chemați a i le da, ci i le lăsăm dsale, aciuît în mod „ilegal“ în fruntea unei „creații guvernamentale“ c'o viață asigurată pe toată durata actualii guvernări de gratuitatea unui permis general pe C. F. R. și grazele diurne și salarii stoarse din bugetul Oficiului Național... țărănist al Cooperației... guvernamentale de pe spînarea prea răbdătorilor noștri contribuabili.

Dacă „gura păcătosului adevăr grăiește“, pagina 72 din No. 2 al „Tribunii Cooperației Ardelene“ ne face „în parte“ o importantă revelație: „Oficiul Național al Cooperației a aprobat pentru Uniunea de cooperative „Ardealul“ din Cluj o subvenție de Lei 150.000. pentru propagandă cooperativă“. Dl. dr. Victor Jînga, președintele acestei uniuni de cooperative, ar putea să ne spună cam cum s'a folosit „subvențiile“ și cotizațiile cooperativeelor?

Încăpută pe astfel de mâini și cu concursul unor persoane vândute pentru arginții lui Iuda“, constatăm cu toată durerea că marea idee de cooperație apare și în Ardeal ca „brînză bună în burduf de căine“.

BICIUL UNUI COOPERATOR.

Majestății Sale Regelui Carol II.

Majestate,

Subsemnatul roagă, prea respectuos pe M. V. să-I îngăduie — ca odată cu prezentarea celor mai sincere omagii pentru actul eroic de a-și fi ocupat *Tronul legitim*, în ora a douăsprezecea — ca să-I permită o întreită rugămintă, socotită de mare interes național:

1.) Armata și funcționarii publici, de toate gradele, au fost amestecate fără scrupul în luptele politice dintre partide, cu ocazia deselor alegeri parlamentare.

Politicianismul practicat la noi este o cangrenă socială, care amenință cu distrugerea statului.

Vă roagă deci, să binevoiți a determina guvernele — ori care ar fi ele, să legifereze opreliștea militarilor și a tuturor funcționarilor publici de a se înscrie în vre-un partid politic și de a se amesteca în luptele politice — prevăzând sancțiuni severe pentru toți aceia care calcă aceste dispozițiuni.

2.) De unsprezece ani, decând alcătuim România Mare, asistăm la o risipă de bani, și la un jaf condamabil, în averea publică. — Visteria țării e goală datorită statului sunt imense; iar dările, de tot felul, au devenit insuportabile.

Binevoiți *Majestate*, a afla modalitatea, ca banul public să fie rațional chivernisit, averea publică să fie mai cu sfîntenie păzită, decât cea particulară, iar dările să nu depășească capacitatea de plată a nației. Atât fărădelegile trecute, cât și cele ce vor obveni, în materie de ban și de avere publică să fie riguros sancționate.

3.) Funcționarii publici sunt prea numeroși, dar și foarte rău plătiți. Fără intervenții și fără de nefericitul „bacșiș” sau „mită”, cu greu se poate imagina rezolvirea și celei mai drepte petiții. Ministerale și oficiile publice, mai însemnate, roesc de intermediari influenți care mijlocesc și cele mai absurde cereri.

Rog prea respectuos pe *Majestatea Voastră* să binevoiască a distruge cele de cuvîntă, pentru ca funcționarii publici să fie bine plătiți, să se angajeze numai strictul necesar, iar cei angajați să fie bine plătiți, dar și riguros sancționați, atunci când favorizează pe cei nedrepti, și nedreptătesc pe cei în drept. Funcționarului bine plătit i se poate cere și cinste, și sârguință, iar pentru faptele săvârșite, să fie oricând răspunzător atât

superiorilor, cât și opiniei publice.

Sunt deplin încredințat de voința hotărâtă a *Majestății Voastre*, de a face din scumpa noastră țară

„România Fericită”, și tocmai pentru buna reușită a susnumitei hotărâri, mi-am cerut îngăduința să formulez întreita rugămintă.

Să trăiți Majestate.

ȘT. PENEȘ.

Petroșani-Hunedoara.

Cum luptă alte propoaze în potriiva Jidanilor.

(Continuare din nrul de 15 Iunie a. c.)

Cum își fac propaganda național socialistii Germani

O secțiune întreagă a partidului se îmbarcă în auto-camioane, auto-turisme, motocicletele etc. și întreprinde astfel un turneu de câteva zile într-o regiune unde secțiile locale nu sunt destul de bine organizate. Vehiculele sunt uneori împrumutate de către membrii cari dispun, dar de cele mai multe ori ele sunt proprietatea organizațiunii locale (astfel „S. A.” din Colonia dispune de 4 auto-camioane și câteva zeci de automobile și motocicletele).

Convoiul de automobile împodobit cu drapele, negru, alb și roșu, cu svastici și cu inscripțiuni își face astfel intrarea triumfală într-o localitate.

Trecătorii salută „Heil Hitler”, femeile arată copiilor camioanele drapate cu steagurile cu svastica — jidanii dinar — democrații protestează — dar din camioane se strigă „Strasse frei!” (Liberati drumul) — și toată lumea se dă în lături. Trece svastica.

În sala unde va avea loc conferința, membrii „Schutz staffelului” s'au duș din vreme, pentru a ocupa puncte strategice și a putea exercita un riguros control. Organizațiile „Reichsbanner” (militia social-democrată) și organizația „Rot-front” (militia comunistă), vin de multe ori să ia cu asalt întrunirile național-socialiste, atunci când intervine „Schutzstaffelul”, care evacuează bandele social-comuniste.

„Intrarea jidanilor este oprită”, așa plăsuete înscripțiunea așezată deasupra intrării, unde funcționează un serviciu de primire a contribuțiilor voluntare, pentru acoperirea cheltuielilor. La întrunirile național-socialiste, cari sunt prezidate de șeful local, iau cuvân-

tul reprezentanți ai tuturor claselor sociale și discuțiunile încep în genere cu o critică aspră a planului Young, socotit monstruos pentru Germania, care și va vedea amanetată creditului străin (finanței internaționale jidovești) întreaga industrie, minele și monopolurile statului. Firește că această chestiune, nu ne interesează direct, dar o relevăm, căci manifestarea conștiinței naționale trebuie relevată chiar atunci când se arată la dușmanii noștri de ieri și aceasta cu atât mai mult în timpul, când conducătorii României dau pradă așezisului capital străin totalitatea averii noastre naționale.

Oratorul vorbește apoi despre degenerescența actuală din Germania, degenerescență provocată de Jidani, de francmasoni și de socialiști; se asigură auditorul că în ziua când Patria va fi pe marginea prăpăstiei, național-socialiștii vor fi gata pentru a împiedeca acest lucru. În concluzie se spune că se vor întrebuinta toate mijloacele legale și numai în ultimă instanță se va recurge la forță. În cazul când întrunirea a fost turburată de comuniști sau de social-democrați, detașamentul de protecție intră în funcțiune și niciodată nu se dă bătut. La sfârșitul fiecărei întruniri se adună adeziuni. Publicul nu răărăsește sala înainte ca membrii Sturm-Abteilung-ului să nu fi împărțit un stec considerabil de broșuri, manifeste și ziare. Și după ce se întonează „Imnul partidului național socialist”, hitleriștii se îmbarcă și pornesc mai departe spre a duce cuvântul desrobitor.

Când este vorba de vizitarea unei regiuni agricole, secțiunea partidului național socialist pleacă pentru mai multe zile,

convoul fiind precedat la distanță de câteva ore, de o echipă de motocicliști, cari anunță țăranilor sosirea adepților lui Hitler. Populația îi primește în haine de sărbătoare și sunt întâmpinați chiar de către primar. Li se vorbește țăranilor despre politicieni, simple jucării în mâinile Jidanilor și francmasonilor, cari au ipotecat pământurile țăranilor, prin introducerea mărcii bazată pe titluri de rentă (Rentenmark). Țăranii sunt câștigați repede la național-socialism, mai repede chiar decât burghezi și nu de mult se vorbea de un marș al țăranilor asupra Berlinului.

Această urlașă mișcare a determinat pe francmasonii și Jidanii, stăpânitorii Germaniei de astăzi, să se folosească de toate mijloacele pentru a-i pune stavilă. Suprămărirea șefilor naționali-socialiști este pe primul plan și astfel în câțiva ani 44 conducători au căzut răpuși de gloantele membrilor Rotfrontului; printre cei uciși de curând: Wessels, vicepreședintele tinerețului național-socialist din Berlin și Engel, conducătorul Sturmabteilungului din Stargard.

Partidul național-socialist dispune de numeroase organe de publicitate, foarte bine redactate ca: „Volkischer Beobachter“, cotidian care apare la München, în 3 edițiuni (München, Berlin și împrejurimi, restul Reichului) „Stürmer“, cotidian la Nürnberg, „Berliner Arbeiter Zeitung“ pentru Prusia, „Norddeutscher Beobachter“, cotidian al provinciilor din Nord. Apoi excelentele reviste „Weltkampf“, „Hammer“ dela Leipzig și multe altele.

Luptând împotriva corupției, operă iudeo-masonică, național-socialiștii au fișe de moralitate pentru toți oamenii politici din Germania și astfel au putut denunța pe fostul primar al Berlinului social-democratul Boess, care împreună cu frații Sklarek a săvârșit numeroase escrocherii.

Național-socialiștii propăvăduesc bricotelul economic împotriva Jidanilor, spunând că Jidanul, n'având nimic comun cu poporul în mijlocul căruia trăiește, nu poate să fie nici supus al Statului care-l ospitalizează și Guvernul (cel național-socialist bineînțeles) îl va putea de-

clara „indezirabil“ când va fi nevoie. Art. 4 al Programului Național-Socialist este edificator în această privință:

„Popoarele celelalte să facă „cum vor crede de cuviință „în ceea ce privește Jidanii, „dar într-o Germanie viitoare Jidanii nu vor mai putea „fi profitorii națiunii și vor „fi socotiți străini“.

Conducerea partidului național-socialist studiază până în cele mai mici amănunte un eventual marș asupra Berlinului. Organizațiile berlineze vor rezista „Reichsbannerului“ și „Rotfrontului“ până ce vor soți cei 400.000 hitleriști din provinciile Germane... tancuri, auto blindate, motomitraliere, vor intra toate în funcțiune, strigătul „Strassefrei“ va răsună pretutindeni și baricadele social-democrate vor fi nimi-

cite... Atunci se va proclama dictatura.

Pe noi cei din Liga Apărării Naționale Creștine nu ne interesează dacă cei din Partidul Național-Socialist nu vor să se conformeze tratatului dela Versailles, aceasta este treaba foștilor noștri aliați, cari vor ști să-și apere drepturile cu sau fără arme, ci ne interesează numai politica ce acest partid va duce împotriva Jidanilor, politică în totul asemănătoare cu programul L. A. N. C.

„Cuziștii“ vor trage învățăminte utile din desfășurarea de mai sus, iar cei cari credeau în afirmațiunile unor ambasadori, cari ne lănoă frac aurit, mai roartă și șorturi masonice, vor putea constata din citirea acestor rânduri, cât de departe de adevăr erau acele afirmațiuni.

ION V. EMILIAN
— București —

Universul Anul XLVIII Nr. 167 Luni 21 Iulie 1930.

Jaful dela „Banca evreiască“ din Mediaș

Conducătorii băncii vor fi trași la răspundere

Mediaș, 18 Iulie.

La tribunalul Târnava-Mare secția II-a s'a votat zilele trecute concordatul forțat al „Casei de păstrare generală S. A.“ din Mediaș, urmând lichidarea definitivă.

La adunarea generală extraordinară din 3 Ian. 1930 dl Iuliu Babuș președintele adunării a adus grave acuzațiuni conducerii acestei bănci.

S'au îndepărtat dela posturile lor tocmai acei membri cari au dus banca la dezastru, făcând aluzie la dr. Ludvig Heilper fost director general și Iacob Adler, apoi Benjamin Citron, fost membru în cons. de administrație în loc să aibă și acum curajul să-și asume bărbătește răspunderile, de sub ale căror urmări nu se pot sustrage“.

Dl Anton Iung directorul de astăzi a prezentat bilanțul conform căruia deficitul la finele anului 1929 era de 14.783.444 lei.

Dl dr. El. Gyárfás senator și președintele sindicatului băncilor din Ardeal, în luna Mai 1928 a făcut revizie și a stabilit încă atunci starea deplorabilă care s'a agravat în 1928, pentru că banca avea o creanță în mare parte neacoperită dela „Friedmann Mauritiu din Racoșul de Jos în suma de 5.500.000 lei și care a ajuns în 1929 la 9.500.000 lei.

Acelaș lucru s'a întâmplat cu alte creanțe, care s'au urcat la câteva milioane fără acoperiri și garanții. Bilanțul din 12 Decembrie 1929 dovedește că banca și-a pierdut capitalul social și toate fondurile de rezervă. Adunarea generală în unanimitate a votat atunci o moțiune prin care își menține dreptul de a trage la răspundere materialicește și penalicește atât „consiliul de administrație“ cât și consiliul de cenzori.

Să examinăm puțin activitatea conducătorilor: Dr. Ludvig Heilper avocat, a fost timp de vre-o 12 ani director general al băncii.

Numitul pe baza principiului „o mână spală pe alta“ a reușit să obțină în calitate sa de director o leafă lunară de 35.000, iar ca juriconsult al băncii altă leafă lunară considerabilă, instalându-și biroul de advocatură chiar în localul băncii.

Cercetând lista debitorilor, îl găsim că datorează modesta sumă de 421 mii 600; soția sa trecută în toate listele sub numele de Roza Fingerhut datorează suma de 920.000; cumnatul său dr. H. Beaning suma de 665.700 lei; verisoara lui, Văd. Heilper din Dumbrăveni suma de 1.815.082 lei; vărul său dr. Arnold Heilper suma de 97.250 lei; suma totală ce datorează acest avocat împreună cu rudele sale

se ridică la 3.973.422, iar toți aceștia n'au nici un fel de avere. Singură soția lui are o casă evaluată la 250—300 mii lei. Toate jafurile s'a făcut între dr. Ludvig Heilper, Iacob Adler, Iosif Polak și Benjamin Citron, cari au condus instituția.

Cercetând mai departe lista debitorilor aflăm următoarele: un alt director al băncii, Iosif Pollak a avut o retribuție lunară de 20.000 lei și acesta are o datorie de 805.920 lei.

Iacob Adler un alt fost director datorează suma de 73.300 lei, fără nici o acoperire, fără nici o garanție.

Acest Iacob Adler a fost adus în Mediaș ca director de către Benjamin Citron și n'a avut nici un fel de activitate.

Beniamin Citron, la rândul său, a înaintat o petiție la tribunalul Târnava-Mare cerând ștergerea sa din direcțiunea băncii, după ce acesta a pierdut capitalul social. Familia Citron este foarte numeroasă și are vro 10 membri. Această familie este înrudită cu familia Deutsch, care deasemenea numără 12—14 membrii. Aceste două familii de mulți ani lucrează și stau în comunitate de avere, încât fiecare membru dacă este improcusat în fața justiției, dovedește cumcă personal nu are nimic deoarece averea lor nu este divizată.

Aceste două familii au următoarele întreprinderi: Citron și comp. fabrică de piele; B. Citron și comp. fabrică de cărămizi; „Emay“ turnătorie de fier; Emanuel Deutsch's Erben depozit de lemne; Deutsch Sigmond și Co. magazie de textile etc.

Conform listei debitorilor Bela Deutsch datorează 590.000 lei, Sigmond Deutsch și Co. 1.050.000; Emag 186 mii lei, Anglo-Română fabrica de haine 3.430.000 lei, B. Citron și Co. 31.300 lei; Citron Benjamin 733.000, moștenitorii lui Em. Deutsch 951.000; Citron și Co. 360.000 lei; Fuchs Dănilă cumnat a lui Citron 360.000 lei și iarăși 360.000 lei, totalul datoriei este de 16.576.163 lei.

Bela Deutsch n'are nici un ban și din cauza unei boli mintale nu se poate ocupa de nimic, dar Benjamin Citron și dr. L. Heilper totuși îi acordă un împrumut de 5.000.000 lei, fără nici o acoperire.

Se poate constata că Benjamin Citron ca coproprietar a o mulțime de firme și dr. Ludvig Heilper ca avocat a acestora în mod fraudulos au putut scoate vreo 17.000.000 lei din casa băncii, obținând beneficii materiale considerabile și cauzându-ne pagube imense. Numai astfel aceștia au devenit stăpâni ai orașului.

Sumele depozitate de creștini: români, sași și unguri aproape în nu-

măr egal, au fost împărțite între debitorii evrei fără nici o garanție deoarece și directorii și debitorii sunt evrei.

Industria și comerțul evreesc în orașul Mediaș a putut primi dela această bancă vreo 17 milioane lei, prin manopere frauduloase.

Cercetând mai departe lista creditorilor și acea a debitorilor, ne mai surprinde un fapt: *din deponenți numai vreo 3 la sută sunt evrei, iar la creditele neacoperite aproape 99 la sută sunt evrei interesați.*

Sunt mulți țărani cari au rămas pe drumuri căci toate economiile lor le-au depus la această bancă.

Ei aflând despre jaful ce s'a făcut s'au dus să-și ridice banii. Dar fiindcă banca a încetat plățile și funcționarii îi amână mereu, țărani au amenințat cu securile.

Jaful acesta va avea grave repercusiuni în starea de spirit din localitate. Conducătorii necinstiți trebuie trași, neîntârziat, la răspundere.

G. TOGAN.

Pe drumul peirii Cooperăției Ardelene

Până la 28 Martie 1929 mișcarea cooperativă era organizată de Centrala Băncilor Populare și Centrala Cooperativelor de producție și consum, instituții care, pe lângă îndrumarea, controlul și asistența tehnică și judiciară, finanțau din capitalul lor propriu format din vărsămintele cooperativelor și participația statului, din creditele speciale ale statului și din reescontul la Banca Națională Română, unitățile cooperative în raport cu situația lor din constatările amănunțitelor inspecții ale unor conștiente organe de control, care cu tot dreptul reprezentanților unui creditor controlau odată cu obișnuitele inspecții și întreținerea creditelor acordate.

În multe regiuni ale țării, federalele, unițiți cooperative de al doilea grad, cu consilii de administrație formate din reprezentanții aleși ai cooperativelor asociate, distribuiau acestor unități cooperative de primul grad creditele ce obțineau dela cele de al treilea grad, adică instituțiile lor centrale.

În general, îndrumarea, controlul și organizarea, ca și distribuția creditelor, aprovizionarea și desfacerea produselor cooperative se făceau în majoritatea cazurilor în condițiuni mulțumitoare și cu sacrificii mici din partea mișcării cooperative.

După noua Lege pentru organizarea cooperăției din 28 Martie 1929 și modificarea ei din 4 Aprilie 1930, sub masca tendinței spre autonomia cooperăției de care nici vorbă nu poate fi la noi, s'a separat îndrumarea, controlul și asistența de finanțare, creându-se alte noi instituții: Oficiul Național al Cooperăției Române și Uniunile de cooperative pentru îndrumare, control și asistență, iar pentru finanțare Banca Centrală Cooperativă, instituție comercială cu cointeresarea statului, menținându-se și vechile federale însă cu un câmp de activitate atât de redus încât le anemiează și le asigură calea lichidării.

Dacă a fost un „non sens” separarea îndrumării, controlului și asistenței de finanțare, apare ca ceva ridicol că într'un cadru cooperatist să ia ființă o bancă capitalistă și mai târziu ca o afiliată a acesteia și o societate comercială — Federația Centrală Cooperativă de Import și Export.

Din două instituții căror se datorește organizarea mișcării cooperative dinainte și după războiu au apărut cinci și în astfel de condițiuni încât ele nu fac altceva decât asigură un plasament rentabil pentru acoliții politici ai actualei guvernări, în timp ce mișcarea cooperativă este zugrăvită de:

a) excesivitatea dobânzilor și cămătăreștărilor măsurii ale Băncii Centrale Cooperative și Federației Centrale Cooperative și Federației Centrale Cooperative de Import și Export;

b) acordarea creditelor și sprijinului la valorizarea produselor cooperative în condițiuni oneroase și „după sprânceană... politică” și

c) cotizațiile unităților cooperative pentru instituțiile de control, federalele vechi retrăgându-li-se treptat vechile credite și scoțându-le astfel din anterioarele lor atribuțiuni de finanțare, organizare și auto-control național.

Vechile organe de control dinaintea actualei „organizări”, ca și unii dintre ceilalți funcționari au rămas la bunul plac al actualilor conducători, iar cei forțați a fi detașați la Uniunile de cooperative n'au ajuns decât niște simpli hamali intelectuali, fără nici o inițiativă și suflet de cooperător, rămânând ușoare unelte politice în mâinile unor consilii de administrație formate din agreeții și sateliții guvernamentali cu nici-un pic de respect și răspundere față de trecutul și viitorul idealei mișcări cooperative, impunând împovărarea bugetelor cooperativelor prin cotizații importante și a Oficiului Național al Cooperăției Române din Ministerul Agriculturii și Domeniilor prin așa

zisele „subvenții de propagandă cooperativă“, toate servind numai pentru agreabile călătorii gratuite de reclamă personală și grase salarii, diurne și jetoane de prezență.

În astfel de condițiuni, urmând exemplul multora din unitățile cooperative din vechea Românie, multe dintre tinerele unități cooperative din Ardeal se gândesc la transformarea lor în societăți anonime, din partea cooperativei ne mai având nici-o înlesnire, ci numai greutăți și cheltuieli.

Cum țara, în fruntea cărei avem acum un rege legat trup și suflet de bucuriile și durerile ei, nu va mai suporta mult timp tirania și destrăbălarea unui incapabil guvern „interesat“, cooperatorii să nu apuce încă pe calea măsurilor extreme și, înarmându-se cu ultima răbdare ce le-a mai rămas, să isgonească din templul lor „lichelele“ și să ignoreze complet dispozițiile ce ating demnitatea lor și vitalitatea bugetelor instituțiilor lor, căci, în mai puțin timp decât se crede, actualul „regim al sărăciei naționale“ și tuturor ilegalităților va dispărea spre a constitui o rușinoasă pagină în istoria noastră politică.

Cei căror „Regele și Națiunea“ le vor acorda înalta lor încredere, să ia lecție din trista situație creată de acest regim al rușinii și prin cinstea măsuri isvorâte din sentimentele curat românești să abroge numeroasele legiuri votate „la minut“ în somnolența unui parlament de geschäftari ajunși unde se găsesc prin cea mai deșănătă demagogie. Trebuie să intrăm și noi odată în „epoca renașterii naționale“.

COOPERATOR DIN ARDEAL.

Correspondență din jud. Năsăud

Stim. Dle Profesor. În ziua de 2 Iulie 1930 dl. șef de secție din Prundul Bârgăului, Papp, a intrat în restaurantul Dlui Lazar Ionel, unde era și dl. perceptor N. Maricași și dl. C. Luncan. Dl. șef Papp cu o gazetă „Dimineața“, în mână căutând să arate numiților domni cumcă ce face dl. C. Danilă la Vama și Câmpulungul Bucovinei. Atunci dl. C. Luncan a scos broșura cu învățăturile criminale ale religiei Jidanilor, să-l convingă pe dl. șef Papp, cumcă acei pe care dlui îi protejează sunt criminali, dl. șef a luat broșura a cetit titlul și a spus cumcă o confiscă, iar dl. C. Luncan ia răspuns energic să meargă la sinagoga să confişte cărțile secrete dăunătoare creștinismului și atunci să confişte și broșura amintită. Probabil dl. șef Papp va fi membru în vre'o lojă masonă.

Rusia un exemplu — Basarabia un semnal

Marele și covârșitorul rol, ce l-au jucat biserica și școala în progresul națiilor, ni-l evidențiază starea actuală a civilizației, care nu-i decît opera lor.

În nici-o istorie, a nici unui popor nu se vede așa de clar însemnătatea acestor factori, ca în viața atât de încercată a poporului românesc. Uitându-ne dealungul veleaturilor, vedem că situația noastră politică, de astăzi nu-i decît rodul bisericii creștine și a școlii, ce le-au păstrat intacte, ca Latini, în mijlocul oceanului slav.

Biserica creștină ne-a conservat naționalitatea în toate manifestările ei. Ea ne-a adus școala românească. Din tinzile mănăstirilor și din bucovanele ceasloavelor — acest prim șâmbure al școlii — au ieșit bărbați călăuziți de instinctul rasei noastre să ne descătuseze de buchea slavă, ce oprise în noi, veacuri, elanul sufletului latin și de fanariotismul, ce voia să ne înăbușe orice simțire străbună.

Istoria ne stă în față, că datorită învățăturii creștine — bisericii, — am rezistat vremurilor vitrege și prin școală ne-am atins idealul politic, ce pentru unii era un vis de nebun. Datorită lor, acest vis, îl vedem realitate!

Unitatea rasei noastre și dogma învățăturii creștine, ne-a consolidat și păstrat secole, — sub diferiți străini — ca un singur individ!

Religia creștină e conservatoare de nații, prin conservarea familiei și a individului, la baza cărora se află „iubirea“. Veacurile ne-au dovedit că națiile n'au rezistat sub juguri străine decît datorită bisericii ce le-a pus la îndemână arme de apărare, virtuțile predicate de Cel ce a fost capul ei.

A distruge biserica într'un stat, este a distruge nația „a aduce anarhia, desordinea — a urca viciile pe tronul virtuților, în fine, a face loc la tot ce poate contribui la destrămarea sufletelor, la răsturnarea tuturor tradițiilor, create prin instincte și modelate după dogmele învățăturilor creștine.

Lumea de astăzi se pretinde cultă, civilizată, ori, în pretinsa ei civilizație și cultură nu mai are nevoie de alinarea sufletească, ce-i revine bisericii? — față cu așa zisele progrese, trebuie ignorată, nu mai are, nu mai poate avea nici un rol în mersul nostru spre perfecția

divină! La prima vedere așa se pare; i se contestă, încă de mult, utilitatea, aruncându-i-se injurii, spunându-i-se că și-a trăit traiul, „oprind civilizația și cultura omenirii pe loc“.

Dar cum aparența vorbelor e înșelătoare, să privim faptele, ce sunt pipăibile, nu minciunile ieftine rostite cu vorbe scumpe, de către cei cari vor să ne lipsească de singura călăuză în drumul nostru către divinitate.

Acestor căscăuți, ce-și pierd timpul în căutarea de formule umanitare, ce se ocupă cu găsirea de concepții, cari s'aducă fericirea omenirii — le arătăm Rusia. Aci e civilizație, fără școală, fără biserică, fără muncă, fără capital. Aci au găsit besmeticii să-și realizeze trăsnaiele capetelor îndoptate de criminalități talmudice. Aci biserica e distrusă, nu mai are nici un scop, și e civilizație, e fericire, e aproape „raiu“.

Campania — în Mare — a fost și este dusă, în Rusia sovietică, de către răstignitorii Domnului, de către bandele Jidane. Ofensiva ce a luat-o comunismul, bolșevismul, în soviete a adus destrămarea pașnicelor suflete slave. Concepțiile ateiste ale svânturaticilor, au mers până acolo de a distruge prin forță, credința în om. Derbedeii comuniști, odraslele concepțiilor Jidovilor, Marx Trotzki, Lenin, etc. au mimicit instituțiile, asezămintele „imperului rusesc“, au adus pe „anti-crist“, au întors lumea pe dos. N'ar trebui să se spună măcar un cuvânt despre aceste bazaconii,osite din tidvele unei rase distruse, dar acești fii ai „neamului ales“ ne amenintă cu pocitania lor orânduire soioasă.

Suntem obiectivul întinsei împărății destrămată de bandele Iudei, suntem țara „care încadrează în hotarele ei, cei mai mulți Jidani organizați, în nuclee comuniste și Loji masonice, pândind din umbră pradă, ce, în curând cred că vor înfiice ghiarele în trupul ei, înfruntându-se deadreptul, cum s'au înfruntat din marea Rusiei.

Ei se străduiesc pe toate căile să ne corompă, servindu-se de acțiuni subversive, având drept obiectiv instituțiile statului nostru, singure menite să tină treaz, în noi, iubirea și dragostea de D-zeu și patrie.

Biserica, a fost primul, de care

s'au legat și ca atare sectele ce s'au format în sânul ei sunt nenume-roase cu numeroși prozeliti.

Sectarismul, cum era și logic, a fost și este răspândit în Basarabia provincia împănată cu cei mai selecti misiți și cei mai dubioși comuniști.

Aci găsești o mulțime de creștini convertiți la adventism sau bap-tism.

În Basarabia mai mult ca în ori-care altă parte a țării, se simte nevoe de acțiunea binefăcătoare a bisericii și a școlii, și cu atât mai mult cu cât ea este neglijată, și cu cât comunismul mișună în toate părțile.

În lumina principiilor partide-lor politice, instituțiile nației noastre sunt uitate. Biserica, unde se simte nevoe, acolo e neglijată. Școala la fel! Vorbe spun toți, și încă mari, dar fapte nu face ni-meni.

În schimb, dacă nu se fac fapte, se face destulă politică. Toată lu-mea face politică. Această buru-iană, a atras pe toți cei ușuratici, în uzură, demoralizându-i, — mo-mindu-i banul — sustrăgându-i misiunii lor.

Această plagă, — politicianismul din partid, — a invadat orice teren subordonându-i pe toți, interesului personal, aducând desbinarea și învrăjbirea în lăuntrul țării.

Biserica uitată, armata împăna-tă cu Jidani, cari nutresc gânduri talmudice criminale, școala un câmp servind de experiență uto-piilor căpățânelor imbecile celor ce se perindă la cârma acestui depart-ament, luat ca toate celelalte, în antrepriză, de către cei ce vor să fie miniștri — încercând marea cu degetul. — Ne-a înzestrat cuco-nii partidelor noastre politice, cu un vagon de proiecte—ante-proiecte de legi. Ajunși sus, se ocupă de formarea unor burți proeminente și punerea în practică prin legi și paralegi, a tuturor fantasmagoriilor tămpe — votate de parlament în fața, amenințării, chiar și a „de-misiilor în alb“. Școala a suferit în acești ultimi ani, o întreagă meta-morfoză. Cartea pentru școlari, un chin. O comercializare jidovească a manualelor didactice. Liceul cu 8 clase, ba cu 7, ba cu 8. An pre-paratori.... s'au încureat ițele! Și nu merge școala spre nihili-zare?

Lăcașul Domnului e neglijat de preoți, prinși în mrejele partide-lor politice. Școala împiedecată, din mersul tradițional, prin reforme

democratice. Și cum stăm cu ar-mata?

Ori dacă aceste instituții, stâlpii unei nații, stâlpii statului român, sunt neglijăți, apoi viitorul acestui încercat neam nu-i greu de întrevăzut, mai cu seamă în actuala stare, în care spionajul sovietic și ofensiva comunistă e în floare. Poate cineva tăgădui aceste lu-cruri? Să ne uităm în jurul no-stru, să ne uităm dincolo de Nistru, pierzându-ne privirea pe întinsul Rusiei și ochii se vor umezi de lacrimi, la vederea celor ce se pe-trec.

Jidanii n'au de gând să ne lase în pace, din contră, cheltuind mi-lioanele contribuabilului român, cumpără local de loji-satanice, cumpără locaș diavolului, intensi-

ficând acțiunea lor ocultă. Te cu-prinde jalea de această țară, mă-rită cu sânge țărănesc, ajunsă pe mâini de nemernici, ducând-o spre ruină. Ei se complac în func-ția lor de excelențe, nepăsându-le nimic de tot ceea ce se uneltește pe ascuns împotriva neamului.

E timpul când trebuie să ne în-grijim de noi ca nație, isgonind chiar prin forța pumnului, guz-ganii talmudici, ce rod neîncetat la temelii acestei oropsite țări. Nu vom da atenție evenimentelor, vom fi pradă meschineriilor bolșevice — mânați de jupânii și „frații“ lojelor masonice.

Rusia un exemplu — Basarabia un semnal.

A. S. ANGELESCU
— Cetatea Albă. —

Hingherii Demnității Naționale

Faptele sunt triste și dacă ele se petrec într'un mic târgușor dela po-alele unor munți din Ardeal, câte fap-te de natura aceasta vor fi oare în cuprinsul întregii țării!?

Dintre locuitorii acestui târgușor, Românii sunt în proporție cam de 30%, iar restul este compus din Un-guri și Jidani.

Printre alte persoane cu caracter oficial, sunt și: un medic de plasă, un diriginte al unui oficiu postal, un controlor fiscal, un diriginte al unei școli elementare de meserii și un plu-tonier major de jandarmi, toți de o-rigină mai mult sau mai puțin romă-nească.

„Primul“, c'o clientelă redusă din cauze ușor de înțeles, nu posedă alt-ceva decât o splendidă piele de „ca-meleon politic“, o diabolică calitate de intrigant între puținii intelectuali români și o specialitate „sui generis“ din a specula în calitate oficială de medic de plasă și consilier comunal din oficiu pe comercianții minoritari și'n deosebi pe Jidani.

Pentru că „călătorului îi șade bine cu drumul“ nu s'a împovărat cu ni-mic în drumurile bătute până a ajuns în acest târgușor și astăzi, slavă Dom-nului, cele 7 camere ce are au devenit neîncăpătoare, căci sistemul aplicat e rentabil: „cumpărare“ pe datorie cu scadența la „paștele calului“ cu sau fără voia comercianților, „atenție“ din partea acestora prin „scadouri“ în na-tură și în bani primite în mod dis-cret în aceleași condițiuni și „mici“ geschäfturi în calitate de consilier cu mult ascendent asupra consiliului comunal din care face parte.

„Al doilea“, om cu greutateți familia-

re și totuși cu imobile pe alte melea-guri își rotunjește salariul său și al soției prin „recompense“ primite dela jidani pentru așa zisele servicii „în afară de serviciu“ și să-l păzească Dumnezeu pe Jidanul care n'a trimis sau a dat prea „puțin“ îndeosebi cu ocazia anului nou. Adesea „micile servicii“ cer și bucușorul concurs al subalternilor, care astfel trecuți cu vederea de „domnul șef“ pentru „im-prumuturile“ ce ei cer pe blanchete de telegramă comercianților jidani. Pururi nemulțumit de „sărăcia“ sa, afacerea „domnului șef“ totuș... merge bine.

„Al treilea“, „sărac cu duhul“ din cauza ingraturității naturii, „s'a ri-dicat prin... muncă“, căci într'ade-văr e de... admirat ca dela un sim-ple „finanț“ unguresc să ajungă fără nici-o calificare contr'oficiu fiscal și din „bogățiile cu care a fost dăruit de natură“ să aibă „bani albi pentru zile negre“, radio de ultima perfec-ție, motocicletă cu ataș și o garde-robă bogată pentru întreaga familie din cei ārpoape... 5.000 Lei lunar ce-i primește drept salariu. Secretul e: „buna chiverniseală“ a buzunare-lor... contribuabililor și'n deosebi a comercianților jidani. Dar... totuș e un persecutat, căci dl Madgearu l'a neglijat la... decorație.

„Al patrulea“, „un geniu al natu-rii“, hărăzit de soartă să ajungă „ci-neva“, „om cu legături“ cu toți marii politicieni și în speță din aceeaș va-rietate de „cameleoni politici“, călător pasionat mai înainte ca lucrător în marele și micile ateliere din „străină-tate“, face și el „ce poate“ din lucră-rile practice ale elevilor, taxele și ali-

mentele elevilor interni și „micile geschäfturi” ale furnizorilor care aprovizionează școala. I se întâmplă totuși câte odată neplăcerilor unor „mici anchete” sau „denunțări la parchet”, dar... de aia are omul o nevestă „inteligentă” ca să aranjeze aceste „mici răutăți”. Ei..., ce să facă omul? „Slujba-i lungă, vieța-i scurtă” și „nu știe ce-aduce ceasul, dar încă a-nul”.

„Al cincelea”, „militar de rasă”, „Sherlock Holmes” în picioare și... de..., oricât ar fi de „domnul major”, lea-fa mică, negustorii jidani is mulți, ce-ar putea face decât să... imite pe ceilalți „domni funcționari

superiori”.

Ce zic minoritarii și deosebi Jidani, e ușor de închipuit. În condițiile de mai sus, Ungaria de altă dată nu poate fi decât regretată.

Dață nu este, trebuie abonat la „Infrățirea Românească” comicul nostru artist Tănase, căci din cele de mai sus ar face o bună revistă umoristică pentru distrarea „domnilor” din București care nu văd și nu aud nimic.

Unde este demnitatea națională și cea a funcționarilor cinstiți?

Unde ești tu Tepeș Vodă să curăți rușinea acestei țări ce se scaldă în lacrimi și durere?

SUFLET DE ROMÂN.

„Semne rele” și fariseii

În „Curentul” de 24 Iulie, directorul ziarului și deputat guvernamental, Dl. Pamfil Șeicaru, în articolul său de fond, intitulat „Semne Rele”, înregistrează sub acest epitet faptele petrecute în Maramureș, Suceava, manifestele de pe zidurile capitalei și atentatul studentului macedonean Beza.

Spune mai departe că „Țara care n'a cunoscut intoleranța religioasă”... „Românul care rezolvă totul printr'o înjurătură”, datorită împrejurarilor vitrige și „sărăciei care anarchizează mințile”, a ajuns să-și schimbe tradiția pacinică, înlocuind înjurătura cu... „semnele cele rele”. Lupenii, atentatul lui Goldenberg contra Dl. Vaida Voevod, și al lui Beza sunt semnele dezastruoasei schimbări a mentalității pacinice a *Românului*. Vorbește mai departe de extremism de dreapta și-l așează pe-o dreapta cu comuniștii de stânga. Nu uită să vizeze totuși că față de prea-puținii și neîndrăzneții fanatici de stânga, numărul celor de dreapta e mare. Indeamnă deci guvernul, să nu mai fie atât de complezant cu dreapta, pe cât a fost de trașnic cu stânga; căci în caz contrar această *slăbiciune a guvernului, în fața curajului faptic al dreptei* ar antrena și pe puțin îndrăzneții de stânga, cari, constrânși, vor căuta să întrecă *activismul dreptei*. Atât!!

La „semnele cele rele” ale Dl. P. Șeicaru, îmi iau voie să-i mai înregistrez și eu unul: Această logică șubredă e încă un semn rău și caracterizează pe deplin pe conducătorii presei și ai politicii românești de azi, *cari profesază minciuna, și ascund adevărul, făcându-se di-*

rect răspunzători pentru situația mai mult decât mizeră în care au adus țara.

FARISEI MINCINOȘI.

Cari vorbiți de extremism de dreapta, fără a cuteza cel puțin, să vă apropiați de punctele și adevărurile pe cari se bazează Doctrina lui Cuza și întreg acest așazis „extremism de dreapta”. *Mistificatorilor*, cari fără să roșiți, încadrați pe Goldenberg în sbuciumările Neamului nostru Românesc, amestecând munca cu jaful, Idealismul Creștinesc cu Materialismul Iudaic, și onorând crima — cu jertfa pentru ideal.

Este extremism de-a spune că Țara aceasta trebuie să fie țară românească, fiind ea moștenire sfântă din părinți, și din străbuni ce au știut să se jertfească pentru Ea?

Voi profesai minciuna, și ascundeți adevărul, pe fiecare pagină, pe fiecare filă. Trăiți din minciună. Intunecați adevărul. La lumină Vi să văd păcatele și Vă temeți de osândă. Poporul, cu sudoarea frunții sale, din zori și până'n noapte, se macină în zadar, dar nu mai poate face față neajunsurilor. Jidani din Maramureș, nefăcând excepție de Neamul Jidovesc în genere, sunt un neam de trântori, neam de paraziți, cari trăesc din speculă, din specularea bunurilor celor ce muncesc.

În țara noastră sunt mulți Jidani, au năvălit Jidani în țara noastră în număr mare, și conducătorii noștri mici și mari vânzându-ne lor, i-au lăsat, hrănindu-se ca ei, și trăind în belșug și lux a-

semenea speculanților, cu care s'au întovărășit.

Numărul paraziților fiind mare, ei numai cartelându-se pot ajunge la hrana la care s'au obișnuit. Avem deci cartele de tot felul: Cartelul morilor reduce prețul grâului la minim și ridică prețul făinii la maxim. Cartelul fabricilor de cărămidă, de fier, de zahăr, fabricile de ghete, cartelul măcelarilor, toți acești cartelați cumpără ieftin dela producătorul creștin și-i vinde scump, sleindu-l de tot și aducându-l pe țaran la sapă de lemn. Partidele politice sunt asociații interesate sub a căror guvernare s'au lăsat toate aceste cartele organizate pentru furt și despoierea neamului, să acapereze în lăcomia lor totul. Cine-s stăpânii fabricilor cartelate?? La aceasta Dl. P. Șeicaru, ca și „Epoca” lui „Vlad Tepeș”, ca și „Dreptatea” D-lui Maniu nu vrea s'o spună. O spune însă Dl. Berinde, preot cinstit de Borsă, o spune Dl. Corneliu Z. Codreanu și o spun și eu de aici. Pentru aceea se năpustesc nebunii, adecă fariseii partidelor și ai presei și strigă: *Iată agitatorii. La temniță cu ei!* Ori agitația cade în cărca celor ce au cauzat aceasta situație gravă, prin minciună, mistificare și nedreptate.

Inchideți pe Berinde, sau desființați Garda de Fier??

DESFIINȚAȚI MINCIUNA ȘI MIZERIA, prin desființarea cartelelor și prin desființarea guvernelor de paraziți, cari croesc penzii de 150 de mii de lei pe lună de un regent când urmașul lui Dragoș Vodă flămânzește sub camăta de vampir a Jidovului încetățânit!!

Fariseilor, de ce tremurați?!

NICOLAE POPA.
prof. — Cluj.

Din Nănești

LIGA APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE ÎN MARAMUREȘ. În ziua de 15 Iunie a. c. în casele economului Vancea Nicoară s'a ținut o întrunire reorganizându-se comitetul comunal din Nănești. Președ. Vancea Nicoară, I. Ștefan, v. p. Ofrim Nuțu I. Toader, v. p. Vancea Petru I. Gheorghe, secretar Vancea Vasile I. Ștefan, casar Vancea Mitru I. Ștefan, stegar Jura Vasile I. Petru, bibliotecar Vancea Petru I. Nuțu, informator Vancea Gheorghe I. Mitru, membrii în număr de șasezeci.

Laudă Năneștenilor.

Un nume uitat în negura vremii

În mijlocul zilelor frământate ce le-am avut în timpul din urmă; presa ocupându-se exclusiv cu peripețiile urcării pe tron a Majestății Sale Regelui Carol al II-lea, a scăpa din vedere de a remarca moartea unui brav militar și martir al cauzei Unirei din anii 1916—1918.

Este vorba de *maiorul Vasile Popa*, cunoscut în tot Ardealul sub numirea „*tunarul din Dumbrăie*” un moț de obârșie dintre Grănicerii husari cari s'au distins în luptele Austriei contra Turciei și contra lui Napoleon I. Având acest militar viteaz și tradiții ostășești și românești el s'a distins la asaltul din Bosnia a capitalei Saraevo contra Turcilor și a primit o decorație înaltă. Revenind în patria sa în Ardeal el a jucat un rol important în Societatea Românească și fiind om de cultură aleasă a editat și notele și textul dansului nostru românesc „*Romana*” și a stăruit mai ales în cercurile tinere românești pentru introducerea scriimei în garnizoanele Brașov, Sibiu și Cluj. „Pentru sentimentele sale naționale înflăcărâte a fost numit Frate de cruce” și inițiat de dr. Aurel Mureșan și dr. Amos Frâncu de care i-a legat o prietenie pe viață ajutându-l ca să pătrundă în spiritul ce conducea armata Austro-Ungară și a paraliza acțiunea maghiarismului în armată.

Nimic nu a dovedit însă mai mult sentimentele sale adevărate românești decât faptul că deși primise ordin de evacuare ca maior în pensiu-ne cu prilejul intrării armatei române în 1916 în Brașov a rămas în Brașov și s'a pus la dispoziția armatei române. După recucerirea Brașovului de armatele Austro-Ungare maiorul Popa a fost arestat și tradus înaintea Consiliului de război unguresc din Cluj, unde a stat înmormântat și după aproape doi ani de arest a fost condamnat la moarte — nu s'a putut executa fiindcă în noaptea de 28 spre 29 Oct. 1918 stil nou după indicațiile dlui dr. Amos Frâncu a fost eliberat din temniță împreună cu multe sute de prizonieri români ca: marele compozitor Gh. Dima și pus în libertate s'a întors iarăș la Brașovul său iubit, acum din nou și pentru totdeauna românesc. Restul vieții sale l-a dedicat așezământului I. O. V. priveghind cu grijă asupra soartei lor în Brașov și în urmă în Aiud unde și-a închis ochii în vara anului de față.

Să odihnească în pace!
Poporul recunoșcător îi va reținea numele. „**INFRAȚIREA ROMÂNEASCĂ**”

Correspondență din Suceava

Domnule Director,

În numele dreptății, al lui Dumnezeu al tuturor bunilor Români din județul Suceava și orașul Suceava, al oamenilor de cinste și de bine, al studențimii creștine române rugăm binevoii a publica în prețiosul Domniei Voastre ziar, cele alăturate, ca de nu ne veți auzi Voi, morții ne vor auzi și de nu veți vorbi Domnia Voastră, pietrele vor rosti blestemul pentru crima ce s'a făcut și pentru care vrem:

Dreptate, lumină, adevăr.

În numele studențimii creștine sucevene: *Valerian Doboș-Boca, Cenușa Grigorie.*

PROTEST.

Studențimea universitară creștină din orașul și județul Suceava, întrunându-se Duminică, 20 Iulie 1930, în orașul Suceava, protestează cu toată energia, veștejind și detestând actele de ne mai auzita sălbătăcie și de asiatică barbarie a jandarmilor din Balaceana și Ilieșu, cari trimși de țară să vegheze la buna randuială a gospodăriei românești, au schingruit, au maltrat și au adus în stare muribunda femei și tete de țaran, au nimicit bărbați, cari aveau să ne apere țara.

Aducând la cunoștința Domnului Ministru de Interne Vaidavoev, cazurile: fetei Maria a Gavrii Rușcior, care așteaptă cu lumina moartea mântuitoare, a lui George a Mihailu Ciuhan, care-și târăie membrele zdrobite, a lui Grigore Litvinchevici, a Magdelinei lui Ieremia Buzilă, a lui Ihe a Iftode Busuioc, a Ilenei Calistrat Bozomală, a Elisavetei a Zusim Buzilă și a fiului său, a lui Vasile a Ion Busuioc, a lui Vasile a Emilian Busuioc, a Eufrosinei a Calistrat Buzomală, a Aurorei lui Iostin Bliorțu, etc. etc. din comuna Balaceana, jud. Suceava, cari au fost maltrăți în cel mai barbar și mai ordinar mod și, unii plini de sânge, alții vineți de răni, așteaptă dreptate, răzburare sau moarte;

Studențimea creștină din orașul și județul Suceava, roagă pe Domnul Ministru de Interne să vie cu un medic expert în persoană și de urgentă, să vadă ceea ce înseamnă o maltratare canibalică, rezultat al faptelor criminale ale jandarmilor

contra Românilor, după cum știm că, de altfel, se sesisează de orice caz al oricărui venetic, care tipă în toată lumea, pentru o palmă, iar bieții amărâți ai satelor înghit cu toptanul, în plină țară românească, chinuri groaznice, din mila sbirilor Măriei Sale.

Să vie, pentru ea să-i arătăm cui încredințăm ordinea: unor barbari, conduși de un om ca siluitorul fetei Veronica Bliorțu din Balaceana, sublocotenentul Cernicanu Marcel, din 4 Jandarmi.

Domnule Ministru,

Pe cât de frumos Vă sună numele, tot pe atâta încredere punem în Domnia-Voastră.

Azi, când Vă doare pentru cea mai mică pricină a celui din urmă șnapan minoritar, azi, așa voim să credem noi că, mult trebuie să Vă doară, când veți auzi că doauă din mamele și surorile noastre, zac pe pat de moarte; când flăcăi crescuți ca bradul în comuna Balaceana, î-și târăie membrele sfărmate, stâlciți; negri și vineți de pe urma maltrărilor jandarmilor, pe cari, așa voim să credem, altfel doriați ca să-i cunoașteți; azi, când femeile se târăie pe brânci din cauza bestialității sbirilor, macar azi, pentru Dumnezeu, Domnule Ministru, credem și vrem să ne ascultați!!!!

Ce se petrece în comuna Balaceana, jud. Suceava, din cauza jandarmilor, merită și mila pietrelor, dacă am ajuns până acolo de plâng până și Evreii:

Domnule Ministru, auziți-ne, căci ne aude până și Dumnezeu, Domnule Ministru, dacă credeți că e în cinstea unuia, luați măsuri; ca să nu blestem orfanii și nepoții crima ce au făcut-o jandarmii Domniei Voastre.

Evreii, pentru un caz, ar face să strige lumea toată, dar pentru cele 24 de cazuri de Români, cari abia mai pot să geamă, noi nu scoatem nici o vorbă, nu mișcăm macar un deget!

Domnule Ministru, pentru numele lui Dumnezeu, veniți la Balaceana, să vedeți ce înseamnă o monstruoasă canibalică!

Cu încredere așteptăm!

În numele studențimii creștine sucevene: *Valerian Doboș-Boca, Cenușa Grigorie.*

Scrisoarea deschisă
Majestaței Sale Regelui Carol II.

Măria Voastră,

Cu câtă dragoste, noi cercetașii bunelor vremi trecute, nu Vă așteptăm în tabere, când pentru noi erați iubitul nostru „Alteța Sa Regală Principele Carol”!

Cu câtă groază priveam nu de mult înundațiile după cari, cu delirantă bucurie pentru noi, apăreați ca soarele mântuitor la orizontul Țării!...

Cu tot pe atâta încredere așteptăm însă astăzi dela Măria Voastră... totul.

Dar, se vede că așa a fost să fie, ca de pe urma celor mișei să suferă sârmana țară! S'a îndârjit poporul! Cei libniți de foame însă au fost trimiși în cotloanele lor, să-și lingă rănilor. Dar, în bordeele lor sărace din Balaceana, a eșit gloața celor mulți și obidiți și s'au împăștiat câteva boarfe și sdrênțe de ale cămătarilor!!!

Și a răbdat Dumnezeu ca apoi ea o încercare, să rupă cu lanțul și arma, frate pe frate, în bătae pentru acele câteva catrențe murdare.

Măria Voastră,

Ce s'a petrecut la Balaceana, față de țărani este o grozăvie, care scade prestigiul până și celui mai ordinar trib canibalic african.... Căci, cu patul armeei, apărătoare de Neam și Țară s'au rupt oasele celor care mâne trebuiau să fie apărători, cu patul armeei s'au adus în agonie mama și surori de luptători, cu patul armeei au fost zdrobiți robii zilei de azi a gliei, cametei și a celei mai marșave murdării!!

Măria Voastră,

Sunteți departe și Vi se șoptește că e bine pe la noi unde e întuneric, mizerie și scrâsnirea dinților.

Măria Voastră,

Să vie Domnul Ministru Vaida dela Interne să vadă abatorul jandarmilor la locul de supliciu al țăranelor români!

Să vie să vadă și să judece punându-și grav ochelarii pe nas, de ce zic țărani că pentru bani cămătărești, nu se află pe două trupuri de femei loc liber, alb, nebătut, iar cel vânăut sângele închegat pe rane să-l arunce în seama sbirilor, care ne fac neamul și omenirea de rușine!...

Măria Voastră,

Destul, nu mai putem răbda, veniți la noi, căci ne sunteți ultima scăpare, înainte de a muri, țărani!

cu blestemul pe buze asupra celor mari!!

În numele studentimii creștine din orașul și județul Suceava:
Valerian Doboș-Boca, Cenușă Gr.

Femeia Română

La toate popoarele dintre cele mai vechi timpuri, femeia și-a avut o misiune sacră de împlinit.

Lor li s'a datorat în mare parte, forța morală și dragostea de vatră, cultul tradițiilor păstrător de avânt în lupte și în apărarea moșiei strămoșești.

Amintirea vestalelor la Romani, cași patroanele *cetății eterne*, sunt dovezile cele mai strălucite, asupra înăuririi sufletești pe care le exercită superioarele virtuți feminine în straturile sociale ale unui popor. Mama Grachilor, e prototipul desăvârșit al iubirei filiale, îmbinate cu al patriei. — Și rând pe rând fiecare națiune din trecut s'a bucurat de jertfele și sprijinul curat al fecioarelor, în contribuția ce-a adus progresului și civilizației umane, — cași naționale.

Exemplul celebru în istoria modernă ni-l redă Franța, care prin copila *Jeana d'Arc*, restabili pe temelii naționale, închegarea sa — ce n'au tărie, decât după însăși sacrificarea vieții acestei figuri *ilustre*. Legenda Mănăstirei „*Curtea de Argeș*”, cu meșterul Manole și femeia sa, zidită în trupul Bisericii, e o chezășie în realitatea aspră a vieții, că totul să clădește prin jertfe.

Domnițele din *istoria Românilor*, sunt icoane sfinte a tot ce-a fost iubire de țară și de nobleță jertfelnică pentru familie și neam. Eroismul ultim din războiul întregirii, se întrupă în glorioasele bătălii înscrise în cartea neamurilor, prin săvârșirea fecioarei noastre din Gorjul Oltenesc „*Ecaterina Theodoroiu*”.

Dureros este însă s'o mărturisim, că ne aflăm umbriți asupra acestor virtuți feminine, din ce în ce pierdute în zilele ce le trăim acum. O luptă de întâietate pe temeuri șubrede și nefirești sexului... Pe de altă parte luxul fără margine și fugă după petreceri ne-terminabile...

Un vârtej ameteitor de plimbări și năzuinți, ce produc căderi și o totală înămolire. Iacă o mișcare națională, ca a „*Ligii creștine*”, și

la care nu vedem alipindu-se cu sufletul, femeia Română?

Unde e avalanșa formidabilă a acestui element, care să fie premergătoare în marea și eroica bătălie pentru neam și cruce, cum odinioară fecioarele și femeile sfinte se alăturau cu închinare divinului *Crist* și propagandei apostolice.

N'o zăruim. Orbirea patimilor a omorât însușirile sufletești. Se va înscrie în istoria de regenerare socială a epocii ce trăim, că femeia română, n'a dat obolul întreg. Nici bisericile naționale ce înfățișează, o latură onorabilă n'au ținut să activeze alături sau îndeobște, cu organele Ligii apărării naționale creștine, singura forță morală dela care se așteaptă recucerirea a tot ce s'a pierdut prin nelegiuire și ticăloșie vinovată. E de imperioasă nevoie, ca *Mama, Soția și Sora română*, să intre în luptă pentru *Hrîstos, Regele și Națiunea* — alături de ostașii naționaliști creștini.

T. IONESCU
— București. —

Români!

Dacă voiți să vă luminați asupra primejdiei franc-masonice, citiți

„*Buletinul*

„*ANTI-JUDEO-MASONIC*”

Organ al institutului de cercetări judeo-masonice.

Str. CAROL Nr. 9.

BUCUREȘTI

Cetiți

Infrățirea

Românească